PID	UOHSX00MXBKI
Č. j.	ÚOHS-19356/2026/510
Sp. zn.	ÚOHS-S0220/2026/VZ
Datum, místo	28. 5. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 30. 3. 2026 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Jihočeský kraj, IČO 70890650, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 8. 4. 2026 společností KOUKAL LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 10800387, se sídlem Příkop 834/8, Zábrdovice, 602 00 Brno,
- navrhovatel – uLékaře.cz, s.r.o., IČO 05341051, se sídlem Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zprostředkování zdravotních služeb a psychoterapeutických konzultací v online prostředí“ ve zjednodušeném režimu, jehož předběžné oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-060155 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 10. 2025 pod ev. č. 712023-2025,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – uLékaře.cz, s.r.o., IČO 05341051, se sídlem Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9 – ze dne 30. 3. 2026 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Jihočeský kraj, IČO 70890650, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zprostředkování zdravotních služeb a psychoterapeutických konzultací v online prostředí“ ve zjednodušeném režimu, jehož předběžné oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-060155 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 10. 2025 pod ev. č. 712023-2025, **se podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Jihočeský kraj, IČO 70890650, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 8. 4. 2026 společností KOUKAL LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 10800387, se sídlem Příkop 834/8, Zábrdovice, 602 00 Brno (dále jen „zadavatel“) – zahájil dne 24. 10. 2025 odesláním předběžného oznámení k uveřejnění zadávací řízení pro zadání veřejné zakázky „Zprostředkování zdravotních služeb

a psychoterapeutických konzultací v online prostředí“ ve zjednodušeném režimu, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-060155 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 10. 2025 pod ev. č. 712023-2025 (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).

2. Podle čl. 3 odst. 3.1 „dokumentace zadávacího řízení“ ze dne 22. 12. 2025 (dále jen „zadávací dokumentace“) je předmětem veřejné zakázky „*zajištění zprostředkování telemedicínských zdravotních služeb podle § 11c zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ZS“) prostřednictvím telemedicínské platformy, která propojí obyvatele s trvalým pobytem na území Jihočeského kraje s poskytovatelem zdravotních služeb, tzv. online Jihočeská pohotovost*“ a „*zajištění zprostředkování systematické psychoterapie prostřednictvím telemedicínské platformy, která propojí obyvatele s trvalým pobytem na území Jihočeského kraje s poskytovatelem psychoterapeutických služeb*“.

3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky podle čl. 3 odst. 3.5 zadávací dokumentace činí 81 957 609, 92 Kč bez DPH. V odst. 3.7 téhož článku zadávací dokumentace zadavatel současně stanovil nejvyšší přípustnou hodnotu nabídkové ceny pro tuto veřejnou zakázku, která činí 80 000 000 Kč bez DPH.

4. Podle čl. 4 odst. 4.1 výzvy k podání žádosti o účast ze dne 22. 12. 2025 (dále jen „výzva k podání žádosti o účast“) byla lhůta pro podání žádostí o účast stanovena do 23. 1. 2026 do 9:00 hodin.

5. Dne 23. 1. 2026 byla zadavateli doručena žádost o účast v zadávacím řízení navrhovatele – uLékaře.cz, s.r.o., IČO 05341051, se sídlem Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9 (dále jen „navrhovatel“).

6. Následně zadavatel „rozhodnutím zadavatele o vyloučení účastníka zadávacího řízení z účasti v zadávacím řízení“ ze dne 25. 2. 2026 (dále jen „rozhodnutí o vyloučení“), které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, rozhodl o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení.

7. Dne 5. 3. 2026 byly zadavateli doručeny námitky navrhovatele z téhož dne, které směřovaly proti rozhodnutí o vyloučení (dále jen „námitky“).

8. Zadavatel námitky navrhovatele rozhodnutím ze dne 20. 3. 2026 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, odmítl.

9. Vzhledem ke skutečnosti, že se navrhovatel s postupem zadavatele a jeho argumenty uvedenými v rozhodnutí o námitkách neztotožnil, podal dne 30. 3. 2026 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „návrh“).

II. OBSAH NÁVRHU

10. Úvodem návrhu navrhovatel uvádí, že v současné době u Úřadu probíhá přezkumné řízení na základě návrhu ze dne 16. 2. 2026, v němž navrhovatel brojí proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky, které dosud nebylo ukončeno a které Úřad vede pod sp. zn. ÚOHS-S0127/2026/VZ. Navrhovatel dále odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-37394/2025/500, sp. zn. ÚOHS-0470/2025/VZ, ze dne 30. 9. 2025 (dále jen „odkazované rozhodnutí“), v němž se Úřad podle jeho názoru zabýval obdobným zadávacím řízením na téměř totožný předmět plnění

veřejné zakázky a kterým bylo přijato nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení.

11. Současným návrhem navrhovatel brojí proti rozhodnutí o vyloučení ze zadávacího řízení. Navrhovatel je přesvědčen, že toto rozhodnutí je zmatečné a věcně nepřezkoumatelné, neboť z jeho odůvodnění není zřejmé, v jakých konkrétních bodech (resp. předložených dokumentech) žádost o účast navrhovatele nesplnila požadavky zadavatele, ani které z vytýkaných nedostatků byly navrhovatelem dodatečně odstraněny a které nikoli. Podle navrhovatele zadavatel v rozhodnutí o vyloučení jednoznačně neuvedl, zda a v jakém rozsahu akceptoval jím dodatečně předložené doklady vč. vysvětlení k otázce prokázání části technické kvalifikace prostřednictvím člena holdingu, čímž se podle navrhovatele dopustil zejména porušení zásady transparentnosti podle § 6 odst. 1 zákona.

12. Dále navrhovatel rozebírá rozhodnutí o námitkách a je toho názoru, že zadavatel námitky navrhovatele „*jako celek a bez relevantního odůvodnění odmítl*“. Podle navrhovatele zadavatel především ve vztahu k dílčí námitce zmatečnosti a věcné nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení neuvedl žádný relevantní argument a omezil se pouze na opakování obecných tvrzení.

13. Navrhovatel taktéž namítá, že zadavatel nesprávně aplikoval § 83 zákona v situaci, kdy navrhovatel prokazoval část technické kvalifikace prostřednictvím své dceřiné společnosti. Podle navrhovatele se v posuzovaném případě nejedná o prokazování kvalifikace prostřednictvím jiné osoby ve smyslu § 83 zákona, neboť navrhovatel a jeho dceřiná společnost tvoří jeden koncern. Navrhovatel v návrhu odkazuje na judikaturu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) a rozhodovací praxi Úřadu, ze které pak dovozuje, že mateřská společnost „*může bez dalšího prokazovat splnění kvalifikace prostřednictvím svých dceřiných společností, aniž by se jednalo o prokazování kvalifikace jinými osobami ve smyslu § 83 ZZVZ.*“ Současně navrhovatel dodává, že skutečnost, „*že se některá rozhodnutí Úřadu vztahují k předchozí právní úpravě sama o sobě nikdy neznamená, že by tato rozhodnutí nebyla přímo aplikovatelná na novou (aktuální) právní úpravu.*“ Navrhovatel k tomu doplnil, že má k dispozici zdroje své dceřiné společnosti a má rozhodovací pravomoc ovlivnit dispozici s těmito zdroji. Na podporu tohoto výkladu navrhovatel dále odkazuje na odborný článek s názvem „Pohled na rozhodovací činnost ÚOHS k otázce prokazování kvalifikace prostřednictvím členů holdingu“[1] (dále jen „odborný článek“) a Informační list Úřadu 3/2019 s názvem „Stručný průvodce zadavatele světem veřejných zakázek“, 2. díl (dále jen „Informační list Úřadu“), z nichž dovozuje, že v případě koncernového vztahu je možné považovat dotčené subjekty za jednu hospodářskou entitu, a není proto nutné dokládat splnění požadavků dle § 83 zákona. Z uvedeného navrhovatel usuzuje, že zadavatel nesprávně interpretoval § 83 zákona, přičemž navrhovatel byl ze zadávacího řízení vyloučen neoprávněně, neboť nebyl povinen zadavateli dokládat doklady podle § 83 odst. 1 zákona ve vztahu k dceřiné společnosti.

14. Navrhovatel závěrem dodává, že výzva k objasnění žádosti o účast, která mu byla adresována, byla formulována obecně a bez bližší konkretizace chybějících dokumentů. V této souvislosti pak navrhovatel zpochybňuje, zda zadavatel postupoval vůči všem účastníkům zadávacího řízení stejným způsobem nebo zda „*náhodou nedošlo k situaci, že některému účastníkovi byla doručena podrobná výzva k doplnění/objasnění všech konkrétních (třeba i jmenovitě*

[1] Článek dostupný na: https://www.epravo.cz/top/clanky/pohled-na-rozhodovaci-cinnost-uohs-k-otazce-prokazovani-kvalifikace-prostrednictvim-clenu-holdingu-105685.html.

uvedených) dokumentů". Navrhovatel má za to, že takový rozdílný postup by byl jednoznačně v rozporu se zásadou rovného zacházení podle § 6 odst. 2 zákona.

15. Navrhovatel následně uvádí, že měl a nadále má vážný zájem na získání veřejné zakázky, přičemž v důsledku nezákonného postupu zadavatele mu hrozí vážná újma v podobě zmařené příležitosti uzavřít smlouvu na realizaci veřejné zakázky. Navrhovatel je přesvědčen, že řádně prokázal technickou kvalifikaci a zadavatel nebyl oprávněn jej z účasti v zadávacím řízení vyloučit. Podaným návrhem se proto navrhovatel domáhá zrušení rozhodnutí o vyloučení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

16. Úřad obdržel předmětný návrh dne 30. 3. 2026 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

17. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou zadavatel a navrhovatel.

18. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 31. 3. 2026.

19. Dne 8. 4. 2026 Úřad obdržel od zadavatele dokumentaci o zadávacím řízení a dne 9. 4. 2026 Úřad obdržel prostřednictvím datové schránky vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne (dále jen „vyjádření k návrhu").

Vyjádření zadavatele k návrhu

20. Zadavatel zásadně nesouhlasí s tvrzeními navrhovatele a trvá na tom, že v zadávacím řízení, jakožto i při vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, postupoval plně v souladu se zákonem, a tedy i v souladu se základními zásadami zadávání veřejných zakázek.

21. Zadavatel se ve svém vyjádření k návrhu vymezuje vůči navrhovatelem odkazovanému rozhodnutí, jakož i vůči aktuálně probíhajícímu přezkumnému řízení vedenému pod sp. zn. ÚOHS-S0127/2026/VZ, přičemž zdůrazňuje, že tato řízení nijak nesouvisí s aktuálně projednávanou věcí, a považuje proto argumentaci navrhovatele v tomto směru za zcela irelevantní.

22. Zadavatel odmítá tvrzení navrhovatele, že rozhodnutí o vyloučení je zmatečné a věcně nepřezkoumatelné. Zadavatel uvádí, že rozhodnutí o vyloučení obsahuje systematický, chronologický a přehledný popis průběhu posuzování žádosti o účast navrhovatele, včetně jasné identifikace jednotlivých nedostatků dotčené žádosti o účast, příslušných dokumentů, z nichž tyto nedostatky vyplývají, a popisu postupu hodnoticí komise při každém jednání. Podle zadavatele je z rozhodnutí o vyloučení zřejmé, které nedostatky byly v průběhu zadávacího řízení odstraněny a které přetrvaly, přičemž důvodem vyloučení navrhovatele bylo naplnění důvodů § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona, neboť navrhovatel neprokázal technickou kvalifikaci stanovenou v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 přílohy č. 2 „kvalifikační dokumentace" zadávací dokumentace (dále jen „kvalifikační dokumentace"), jelikož nepředložil žádné doklady podle § 83 zákona k jiné osobě (dceřiné společnosti), prostřednictvím níž prokazoval část kvalifikace v zadávacím řízení.

23. Ve vztahu k tvrzení navrhovatele, že zadavatel nesprávně aplikoval § 83 zákona na člena koncernu, pak zadavatel uvádí, že setrvává na svém stanovisku, že postupoval v souladu se zákonem, když přistoupil k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení z důvodu neprokázání

části technické kvalifikace, přičemž nesouhlasí s výkladem § 83 zákona prezentovaným navrhovatelem. Zadavatel uvádí, že dceřiná společnost navrhovatele, tj. společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o., IČO 09664777, se sídlem Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9 (dále jen „uLékaře.cz Health Care, s.r.o." nebo „dceřiná společnost"), vystupuje „*ve vztahu k navrhovateli v pozici tzv. jiné osoby podle § 83 zákona, přičemž pokud navrhovatel chtěl prostřednictvím této osoby prokazovat kvalifikaci, byl povinen v žádosti o účast předložit doklady dle § 83 zákona vztahující se k této osobě.*" Podle zadavatele pouhá existence koncernového vztahu nepostačuje k uznání kvalifikace bez splnění zákonných požadavků, jelikož podle zadavatele má dceřiná společnost v zadávacím řízení postavení jiné osoby. Odkazy navrhovatele na dřívější rozhodovací praxi Úřadu a judikaturu SDEU zadavatel považuje za nepřiléhavé, neboť vycházejí z předchozí právní úpravy, která se od současného zákona v této oblasti zásadně liší. V této souvislosti však zadavatel podotýká, že i v případě aplikace této (neaktuální) rozhodovací praxe na nyní projednávaný případ, by bylo taktéž nezbytné prokázat, že navrhovatel může při plnění veřejné zakázky s prostředky, resp. se zdroji jiného člena koncernu skutečně disponovat, a to v rozsahu nezbytném pro plnění veřejné zakázky, což se však v projednávaném případě nestalo, neboť navrhovatel pouze prohlásil, že má k dispozici zdroje své dceřiné společnosti a má rozhodovací pravomoc ovlivnit dispozici s těmito zdroji. K tomu zadavatel dodává, že *„z jeho pohledu není možné vnímat toto jednostranné prohlášení navrhovatele (předložené pouze jménem navrhovatele), jako relevantní důkaz o tom, že se další subjekt podílející se na realizaci zakázky, jehož referenci navrhovatel využil, skutečně bude podílet na realizaci veřejné zakázky.*" Stejně tak zadavatel odmítá závěry navrhovatele opřené o odborný článek a Informační list Úřadu, které považuje za nepřiléhavé, resp. nezávazné a nedostatečně podložené, přičemž zdůrazňuje, že znění § 83 zákona žádnou zvláštní úpravu pro členy koncernu nestanovuje.

24. Zadavatel dále argumentuje, že „*pokud by bylo záměrem zákonodárce vytvořit pro prokazování kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti mírnější podmínky, než upravuje § 83 zákona, zákonodárce byl tak jistě učinil.*" Zadavatel dodává, že tímto postupem zákonodárce odmítl cestu zjednodušeného prokazování kvalifikace prostřednictvím člena koncernu. Zadavatel své tvrzení dále opírá o komentářovou literaturu a o skutečnost, že oproti původní právní úpravě, která používala termín „subdodavatel", aktuální právní úprava hovoří o „jiné osobě", čímž tedy došlo k rozšíření okruhu osob, na něž se povinnosti podle § 83 zákona vztahují. Zadavatel je tedy »*přesvědčen o tom, že ze znění zákona samotného jednoznačně vyplývá, že dodavatel je povinen předložit v rámci prokazování kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti (která dle zadavatele jednoznačně spadá do kategorie „jiných osob" dle zákona) veškeré doklady dle § 83 zákona.*«

25. Zadavatel dále uvádí, že navrhovatel byl opakovaně k objasnění či doplnění žádosti o účast vyzván a byl jednoznačně upozorněn na konkrétní nedostatky, zejména na skutečnost, že předložený seznam významných služeb nebyl vystaven pro navrhovatele, ale pro jeho dceřinou společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o. Navrhovatel podle zadavatele tyto nedostatky neodstranil a setrval na svém právním názoru ohledně prokazování kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti, s nímž se však zadavatel neztotožnil, a proto přistoupil k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení.

26. Zadavatel taktéž odmítá spekulaci navrhovatele o tom, že postupoval při využití výzvy podle § 46 zákona v rozporu se zásadou rovného zacházení a trvá na tom, že postupoval zcela v souladu se zákonem. Zadavatel argumentaci navrhovatele považuje za nepodloženou, neboť

k ní nebyly předloženy žádné relevantní důkazy, a připomíná, že se s veškerými námitkami navrhovatele vypořádal v rozhodnutí o námitkách, na které v plně odkazuje.

27. Zadavatel je přesvědčen, že v zadávacím řízení postupoval zcela v souladu se zákonem a navrhuje, aby Úřad návrh navrhovatele zamítl podle § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Další průběh správního řízení

28. Usnesením ze dne 10. 4. 2026 určil Úřad zadavateli lhůtu pro podání informace o dalších úkonech, které zadavatel provede v průběhu správního řízení v zadávacím řízení, a pro zaslání té části dokumentace o zadávacím řízení, která by při takovém úkonu byla pořízena.

29. Usnesením ze dne 4. 5. 2026 Úřad stanovil účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

30. Dne 11. 5. 2026 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne k podkladům rozhodnutí. Navrhovatel se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Navrhovatel své vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 11. 5. 2026 doručil Úřadu až dne 13. 5. 2026, tedy po uplynutí stanovené lhůty, a Úřad k němu tak podle § 261 odst. 3 věty třetí zákona nepřihlíží.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí

31. Zadavatel v plném rozsahu setrvává na své argumentaci uvedené ve vyjádření k návrhu, přičemž nesouhlasí s tvrzeními navrhovatele. Zadavatel je přesvědčen, že vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení bylo provedeno v souladu se zákonem, přičemž se nedopustil porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek. Zadavatel zdůrazňuje, že navrhovatel ve svém návrhu neuvedl žádné relevantní argumenty ani nepředložil podklady, z nichž by vyplývala nezákonnost postupu zadavatele, přičemž odkazy navrhovatele na jiná, nesouvisející správní řízení považuje za irelevantní.

32. K vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení zadavatel uvádí, že k tomuto kroku přistoupil z důvodu naplnění zákonných důvodů vyloučení podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona, neboť navrhovatel nesplnil podmínky účasti v zadávacím řízení, konkrétně neprokázal splnění požadavků technické kvalifikace. Zadavatel dále uvádí, že nedostatky žádosti o účast nebyly navrhovatelem odstraněny ani na základě dvou výzev k objasnění či doplnění žádosti o účast podle § 46 zákona. Zadavatel akcentuje, že odpovědnost za řádné zpracování žádosti o účast nese dodavatel, a zdůrazňuje, že využití institutu výzvy podle § 46 zákona není jeho povinností.

33. Zadavatel se rovněž vymezuje vůči tvrzením navrhovatele o údajné zmatečnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení a uvádí, že rozhodnutí o vyloučení bylo koncipováno systematicky a chronologicky tak, aby z něj bylo zřejmé, jaké nedostatky žádosti o účast byly identifikovány v jednotlivých fázích posouzení, které z nich byly v průběhu zadávacího řízení odstraněny a které přetrvaly. Zadavatel má za to, že z rozhodnutí o vyloučení jednoznačně vyplývají důvody, pro které dospěl k závěru o nesplnění podmínek účasti navrhovatelem.

34. Ve vztahu k prokázání technické kvalifikace zadavatel dále uvádí, že navrhovatel prokazoval část technické kvalifikace prostřednictvím své dceřiné společnosti, která je podle zadavatele jinou osobou, aniž by k ní předložil požadované doklady podle § 83 zákona. Zadavatel je toho

názoru, že vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel k dceřiné společnosti nepředložil žádné doklady podle § 83 zákona, nemohl dotčenou významnou službu pro účely prokázání technické kvalifikace uznat.

35. Zadavatel nesouhlasí s právní argumentací navrhovatele týkající se možnosti zjednodušeného prokazování kvalifikace prostřednictvím členů koncernu a uvádí, že pojem „jiná osoba“, vymezený v současné právní úpravě, je obsahově širší a vztahuje se i na dceřiné společnosti. Skutečnost, že jde o dceřinou společnost navrhovatele, tak podle zadavatele nezbavuje navrhovatele povinnosti předložit k této osobě doklady podle § 83 zákona, pokud jejím prostřednictvím prokazuje kvalifikaci.

36. Zadavatel dále uvádí, že veškeré námitky byly řádně a podrobně vypořádány v rozhodnutí o námitkách a že vyloučením navrhovatele mu nemohla vzniknout újma v důsledku nezákonného postupu, jelikož zadavatel postupoval v souladu se zákonem.

37. Závěrem zadavatel uvádí, že je přesvědčen, že postupoval plně v souladu se zákonem a navrhuje, aby Úřad návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Další průběh správního řízení

38. Dne 15. 5. 2026 Úřad vydal rozhodnutí z téhož dne, kterým uložil zadavateli předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavřít v zadávacím řízení smlouvu, a to až do pravomocného skončení správního řízení.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

39. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantních částí dokumentace o zadávacím řízení, vyjádření účastníků řízení a na základě vlastních zjištění rozhodl podle § 265 písm. a) zákona o zamítnutí návrhu navrhovatele. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

40. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

41. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.

42. Podle § 28 odst. 1 písm. c) se kvalifikací rozumí způsobilost a schopnost dodavatele plnit veřejnou zakázku.

43. Podle § 46 odst. 1 zákona zadavatel může pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.

44. Podle § 48 odst. 1 zákona zadavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení pouze z důvodů stanovených tímto zákonem nebo z důvodů pro vyloučení nebo odmítnutí nabídky nebo žádosti

o účast stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie, a to kdykoliv v průběhu zadávacího řízení.

45. Podle § 48 odst. 2 zákona zadavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení

    a) nesplňují zadávací podmínky nebo je účastník zadávacího řízení ve stanovené lhůtě nedoložil,

    b) nebyly účastníkem zadávacího řízení objasněny nebo doplněny na základě žádosti podle § 46 zákona nebo

    c) neodpovídají skutečnosti a měly nebo mohou mít vliv na posouzení podmínek účasti nebo na naplnění kritérií hodnocení.

46. Podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona k prokázání kritérií technické kvalifikace zadavatel může požadovat seznam významných dodávek nebo významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele; zadavatel může stanovit, že budou zohledněny doklady i za dobu delší než poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže.

47. Podle § 83 odst. 1 zákona dodavatel může ekonomickou kvalifikaci, technickou kvalifikaci nebo profesní kvalifikaci s výjimkou kritéria podle § 77 odst. 1 požadovanou zadavatelem prokázat prostřednictvím jiných osob. Dodavatel je v takovém případě povinen předložit

    a) doklady prokazující splnění profesní způsobilosti podle § 77 odst. 1 jinou osobou,

    b) doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace prostřednictvím jiné osoby,

    c) doklady o splnění základní způsobilosti podle § 74 jinou osobou a

    d) smlouvu nebo jinou osobou podepsané potvrzení o její existenci, jejímž obsahem je závazek jiné osoby k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky nebo k poskytnutí věcí nebo práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat při plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém jiná osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele.

48. Podle § 83 odst. 2 zákona prokazuje-li dodavatel prostřednictvím jiné osoby kvalifikaci a předkládá doklady podle § 79 odst. 2 písm. a), b) nebo d) vztahující se k takové osobě, musí ze smlouvy nebo potvrzení o její existenci podle odstavce 1 písm. d) vyplývat závazek, že jiná osoba bude vykonávat stavební práce či služby, ke kterým se prokazované kritérium kvalifikace vztahuje.

49. Podle § 83 odst. 3 zákona se má za to, že požadavek podle odstavce 1 písm. d) je splněn, pokud z obsahu smlouvy nebo potvrzení o její existenci podle odstavce 1 písm. d) vyplývá závazek jiné osoby plnit veřejnou zakázku společně a nerozdílně s dodavatelem; to neplatí, pokud smlouva nebo potvrzení o její existenci podle odstavce 1 písm. d) musí splňovat požadavky podle odstavce 2.

50. Podle § 83 odst. 4 zákona zadavatel může v zadávací dokumentaci požadovat, aby dodavatel a jiná osoba, jejímž prostřednictvím dodavatel prokazuje ekonomickou kvalifikaci, nesli společnou a nerozdílnou odpovědnost za plnění veřejné zakázky.

51. Podle § 83 odst. 5 zákona na kvalifikaci jiné osoby, jejímž prostřednictvím je prokazována kvalifikace, se vztahují pravidla stanovená tímto zákonem nebo zadávacími podmínkami pro kvalifikaci dodavatele, za kterého je kvalifikace prokazována.

52. Podle § 129 odst. 1 zákona ve zjednodušeném režimu zadává zadavatel veřejné zakázky, včetně koncesí podle § 174, na sociální a jiné zvláštní služby uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. To platí i v případě, že součástí předmětu veřejné zakázky jsou i služby v této příloze neuvedené, pokud jejich předpokládaná hodnota je nižší, než je předpokládaná hodnota služeb uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

53. Podle § 129 odst. 2 zákona zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu postupuje podle této části a použije také části první, druhou, desátou až třináctou. Pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu může zadavatel použít

    a) řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu, nejde-li o koncesi, nebo

    b) koncesní řízení, v němž se postupuje podle § 129a, jde-li o koncesi.

54. Podle § 129a odst. 4 zákona průběh zadávacího řízení určuje zadavatel s ohledem na specifika zadávaných služeb. Zadavatel může s účastníky zadávacího řízení jednat. Zadavatel může snížit počet účastníků zadávacího řízení nebo snížit počet předběžných nabídek nebo řešení. Zadavatel může v průběhu zadávacího řízení měnit nebo doplnit zadávací podmínky, pokud tím nejsou narušeny zásady podle § 6. Změněné nebo doplněné zadávací podmínky však musí nadále splňovat podmínky pro zjednodušený režim.

55. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

56. Podle čl. 5. s názvem „Průběh a fáze zadávacího řízení“ odst. 5.1 zadávací dokumentace je veřejná zakázka zadávána ve zjednodušeném režimu podle § 129a zákona. Shodná informace je též uvedena ve Věstníku veřejných zakázek.

57. Podle čl. 7. s názvem „Fáze kvalifikační“ odst. 7.3 zadávací dokumentace jsou požadavky na prokázání kvalifikace stanoveny v rámci kvalifikační dokumentace.

58. V čl. 1. s názvem „Požadavky na prokázání kvalifikace“ odst. 1.1 kvalifikační dokumentace je uvedeno, že zadavatel v souladu s § 73 zákona „*požaduje prokázání:*

    a) základní způsobilosti podle § 74 zákona,

    b) profesní způsobilosti podle § 77 zákona,

    c) ekonomické kvalifikace podle § 78 zákona,

    d) technické kvalifikace (nikoliv podle § 79 zákona).“

59. Podle čl. 5 s názvem „Technická kvalifikace“ odst. 5.1 požaduje zadavatel k prokázání kritérií technické kvalifikace mj. *„Kritérium technické kvalifikace – seznam významných služeb“*.

60. Podle odst. 5.2 téhož článku kvalifikační dokumentace *„[z]adavatel požaduje, aby dodavatel předložil seznam významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele.“*

61. V odst. 5.4 téhož článku kvalifikační dokumentace je uvedeno: *„Z předložených dokladů musí jednoznačně vyplývat, že dodavatel ve stanovené době poskytnul významné služby splňující následující požadavky:*

a) nejméně 1 významná služba, jejímž předmětem bylo poskytnutí alespoň 1000 zdravotních služeb[2] prostřednictvím online aplikace (či platformy),

b) nejméně 1 významná služba, jejímž předmětem bylo poskytování zdravotních služeb[3] prostřednictvím online aplikace (či platformy) nepřetržitě po dobu alespoň 6 po sobě jdoucích kalendářních měsíců.“

62. Podle odst. 5.5 téhož článku kvalifikační dokumentace je dodavatel *„oprávněn využít jednu významnou službu k prokázání obou požadavků zadavatele uvedených v odst. 5.4 písm. a) a b) kvalifikační dokumentace, pokud tato významná služba splňuje požadavky zadavatele uvedené v obou písmenech odst. 5.4 kvalifikační dokumentace.“*

63. Podle odst. 5.6 téhož článku kvalifikační dokumentace *„[d]odavatel je povinen předložit ke každé významné službě dle odst. 5.4 písm. a) kvalifikační dokumentace osvědčení objednatele potvrzující řádné poskytnutí a dokončení významné služby a počet poskytnutých zdravotních služeb prostřednictvím online aplikace (či platformy) za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení. Osvědčení objednatele musí být podepsáno osobou oprávněnou jednat za objednatele.“*

64. Čl. 6 s názvem „Společná ustanovení ke kvalifikaci“ odst. 6.3 až 6.7 se týká prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob, k čemuž je v poznámce pod čarou uvedeno následující: *„Prokázání určité části technické kvalifikace nebo profesní způsobilosti dopadá na ty případy, kdy účastník zadávacího řízení využije jinou osobu (typicky poddodavatele) pro účely prokázání splnění vlastní kvalifikace (typicky proto, že sám účastník nedisponuje zadavatelem požadovanou kvalifikací v plném rozsahu). V takovém případě jiná osoba (typicky poddodavatel) prokazuje část technické kvalifikace či profesní způsobilosti za účastníka, přičemž tato jiná osoba nevystupuje v pozici účastníka zadávacího řízení a nemusí mít společnou a nerozdílnou odpovědnost s účastníkem zadávacího řízení, za něhož prokazuje část technické kvalifikace nebo profesní způsobilosti.“*

65. Podle odst. 6.3 téhož článku kvalifikační dokumentace *„[d]odavatel může technickou kvalifikaci nebo profesní způsobilost s výjimkou kritéria podle § 77 odst. 1 zákona požadovanou zadavatelem prokázat prostřednictvím jiných osob. Dodavatel je v takovém případě povinen zadavateli předložit:*

a) doklady prokazující splnění profesní způsobilosti podle § 77 odst. 1 zákona jinou osobou,

b) doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace prostřednictvím jiné osoby,

---

[2] *Ve smyslu zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ZS“).*

[3] *Ve smyslu zákona o ZS.*

c) doklady o splnění základní způsobilosti podle § 74 zákona jinou osobou a

d) smlouvu nebo jinou osobou podepsané potvrzení o její existenci, jejímž obsahem je závazek jiné osoby k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky nebo k poskytnutí věcí nebo práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat při plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém jiná osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele."

66. Podle odst. 6.4 téhož článku kvalifikační dokumentace „*[p]rokazuje-li však dodavatel prostřednictvím jiné osoby kvalifikaci a předkládá doklady podle § 79 odst. 2 písm. a), b) nebo d) zákona vztahující se k takové osobě, musí ze smlouvy nebo potvrzení o její existenci podle odst. 6.3 písm. d) kvalifikační dokumentace vyplývat závazek, že jiná osoba bude vykonávat stavební práce či služby, ke kterým se prokazované kritérium kvalifikace vztahuje.*"

67. V odst. 6.5 téhož článku kvalifikační dokumentace je uvedeno: „*Má se za to, že požadavek podle odst. 6.3 písm. d) kvalifikační dokumentace je splněn, pokud z obsahu smlouvy nebo potvrzení o její existenci podle odst. 6.3 písm. d) vyplývá závazek jiné osoby plnit veřejnou zakázku společně a nerozdílně s dodavatelem; to neplatí, pokud smlouva nebo potvrzení o její existenci podle odst. 6.3 písm. d) kvalifikační dokumentace musí splňovat požadavky podle odst. 6.4 kvalifikační dokumentace.*"

68. V odst. 6.7 téhož článku kvalifikační dokumentace je pak uvedeno, že „*[n]a kvalifikaci jiné osoby, jejímž prostřednictvím je prokazován kvalifikace, se vztahují pravidla stanovená zákonem nebo zadávacími podmínkami pro kvalifikaci dodavatele, ze kterého je kvalifikace prokazována.*"

69. Přílohou kvalifikační dokumentace byla mj. předloha seznamu významných služeb.

70. Z dokumentace o zadávacím řízení dále vyplývá, že navrhovatel prokazoval splnění technické kvalifikace nejprve prostřednictvím významných služeb s názvem „TPA and assistance services for various health insurance products (TPA a asistenční služby pro různé produkty zdravotního pojištění)", které podle předloženého seznamu významných služeb vykonává od listopadu 2023 pro objednatele UNIQA Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A., REGON[4] 010340277 (dále jen „významná služba č. 1"). Dále navrhovatel prokazoval splnění technické kvalifikace významnou službou s názvem „Interpretace krevních testů", které podle předloženého seznamu významných služeb od 1. 1. 2023 vykonává pro objednatele Unilabs Diagnostics, IČO 60470488, a Unilabs Slovensko, IČO 31647758 (dále jen „významná služba č. 2"). Významnou službou č. 1 a významnou službou č. 2 navrhovatel prokazoval splnění technické kvalifikace na základě požadavku zadavatele stanoveného v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace.

71. Dne 28. 1. 2026 provedla hodnoticí komise zadavatele posouzení splnění podmínek kvalifikace navrhovatele pro účast v zadávacím řízení a své závěry podrobně zachytila v příloze „Záznamu o posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení ze dne 28.01.2026" s názvem „Podrobný zápis posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení – kvalifikace" (dále jen „posouzení kvalifikace č. 1"). Z posouzení kvalifikace č. 1 vyplývá, že zadavatel identifikoval jednotlivé nedostatky žádosti o účast navrhovatele napříč jednotlivými kvalifikačními kritérii. Konkrétně zadavatel shledal nedostatky v základní způsobilosti podle § 74 odst. 1 písm. a) zákona, když navrhovatel nepředložil výpis z evidence rejstříku trestů fyzických osob

[4] Zkratka pro polské národní identifikační číslo ekonomických subjektů, pozn. Úřadu.

pro všechny členy statutárního orgánu; v ekonomické způsobilosti podle § 78 odst. 1 zákona, jelikož navrhovatel k žádosti o účast předložil pouze výkaz zisku a ztráty za rok 2025, namísto posledních 3 bezprostředně předcházejících období; a v technické kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. b), c) a d) zákona[5], a to jednak ve vztahu k seznamu členů realizačního týmu a jejich kvalifikaci, a taktéž ve vztahu k významné službě č. 2, kdy zadavateli nebylo zřejmé, v jakém množství byla dotčená služba poskytnuta jednotlivým objednatelům, a současně chyběla osvědčení objednatelů o poskytnutí významné služby č. 1 a významné služby č. 2.

72. Vzhledem ke skutečnosti, že žádost o účast navrhovatele podle posouzení kvalifikace č. 1 obsahovala několik nedostatků, zadavatel zaslal navrhovateli výzvu k objasnění a doplnění žádosti o účast podle § 46 zákona ze dne 29. 1. 2026 (dále jen „výzva ze dne 29. 1. 2026“), v níž konkrétně specifikoval jednotlivé zjištěné nedostatky žádosti o účast navrhovatele a vyzval jej k předložení chybějících nebo upravených dokladů. Z obsahu této výzvy vyplývá, že zadavatel požadoval zejména doložení dokladů k prokázání základní způsobilosti podle § 74 zákona, ekonomické způsobilosti podle § 78 odst. 1 zákona, dále předložení upraveného seznamu členů realizačního týmu podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona, včetně doložení jejich odborné způsobilosti a praxe, a rovněž doplnění technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona spočívající v předložení upraveného seznamu významných služeb k významné službě č. 2, z něhož bude zřejmé, jaké množství zdravotních služeb bylo poskytnuto jednotlivým objednatelům, a předložení osvědčení objednatelů o poskytnutí významné služby č. 1 a významné služby č. 2.

73. Dne 6. 2. 2026 navrhovatel na základě výzvy ze dne 29. 1. 2026 předložil zadavateli požadované dokumenty k základní a ekonomické kvalifikaci a upravený seznam významných služeb ve vztahu k významné službě č. 2, ve kterém navrhovatel jako jediného příjemce zdravotních služeb identifikoval objednatele Unilabs Diagnostics, IČO 60470488, a současně předložil osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 2 (osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 1 navrhovatel nepředložil). Úřad doplňuje, že předmětem významné služby č. 2 je „*[p]oskytování online zdravotní služby spočívající v odborné interpretaci výsledků laboratorních krevních vyšetření kvalifikovaným lékařem.*“

74. Na základě doplněných dokumentů se dne 17. 2. 2026 uskutečnilo další jednání hodnoticí komise, na kterém byla opakovaně posouzena kvalifikace navrhovatele. Své závěry komise opět podrobně zachytila v příloze „Záznamu o posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení ze dne 17.02.2026“ s názvem „Podrobný zápis o posouzení splnění vybraných podmínek účasti v zadávacím řízení – kvalifikace“ (dále jen „posouzení kvalifikace č. 2“). Komise i tentokrát došla k závěru, že navrhovatel nesplnil podmínky účasti v zadávacím řízení, přičemž nedostatky doplněné žádosti o účast navrhovatele shledala v technické kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona týkajících se prokázání vzdělání a odborné způsobilosti dvou členů realizačního týmu a technické kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona týkajících se předloženého seznamu významných služeb a osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby ve vztahu k významné službě č. 2.

75. Zadavatel tak zaslal na základě posouzení kvalifikace č. 2 navrhovateli opakovanou výzvu k objasnění a doplnění žádosti o účast podle § 46 zákona ze dne 18. 2. 2026 (dále jen „výzva ze dne 18. 2. 2026“), ve které identifikoval jednotlivé nedostatky žádosti o účast navrhovatele.

[5] Na tomto místě Úřad doplňuje, že zadavatel v rámci dokumentů týkajících se posouzení splnění podmínek kvalifikace navrhovatele a rovněž ve výzvách dle § 46 zákona výslovně odkazuje na ustanovení § 79 zákona.

Zadavatel ve výzvě ze dne 18. 2. 2026 uvedl, že z předloženého dokumentu prokazujícího odbornou způsobilost člena realizačního týmu podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona k výkonu zdravotnického povolání lékaře není zřejmé, kdy byl tento doklad vydán a není tak možné ho jednoznačně identifikovat, a že k členu realizačního týmu „garant zdravotní péče pro děti a dorost" navrhovatel nepředložil žádný doklad o jeho odborné způsobilosti. Dále zadavatel uvedl, že předložené dokumenty k prokázání technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, tj. seznam významných služeb k významné službě č. 2 a osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 2 není opatřeno platným elektronickým podpisem. K významné službě č. 2 pak zadavatel uvedl, že navrhovatelem předložené osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 2 „*není vystaveno pro účastníka, nýbrž pro společnost uLékaře.cz Health Care s.r.o. Uvedená společnost přitom není účastníkem předmětného zadávacího řízení, ani ji účastník neuvedl jako poddodavatele.*" Zadavatel výzvou ze dne 18. 2. 2026 navrhovatele vyzval k předložení dokladů odborné způsobilosti dvou členů realizačního týmu, předložení »*osvědčení objednatele o řádném provedení a dokončení k významné službě „Interpretace krevních testů" (předložené na předchozí výzvu komise) v souladu s odst. 5.6 kvalifikační dokumentace, které bude mimo jiné obsahovat podpis oprávněné osoby za objednatele*« a předložení »*seznamu významných služeb podepsaného oprávněnou osobou za účastníka, která bude obsahovat významnou službu „Interpretace krevních testů" (předložené na předchozí výzvu komise).*«

76. Dne 23. 2. 2026 navrhovatel na základě výzvy ze dne 18. 2. 2026 předložil zadavateli dokumenty k prokázání odborné způsobilosti dvou členů realizačního týmu a taktéž upravený seznam významných služeb ve vztahu k významné službě č. 2 a osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 2. Navrhovatel dále předložil zadavateli dokument s názvem „Vysvětlení k otázce prokázání části technické kvalifikace prostřednictvím člena holdingu" (dále jen „vysvětlení"), ve kterém navrhovatel uvedl, že společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o. je dceřinou společností navrhovatele a navrhovatel je jejím výlučným vlastníkem.[6] Navrhovatel v předmětném vysvětlení současně uvedl, že společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o. nezastává pozici poddodavatele v šetřeném zadávacím řízení. Následně navrhovatel odkázal na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů, a na rozhodovací praxi Úřadu, ze které dovozuje, že „*mateřská společnost může bez dalšího prokazovat splnění kvalifikace prostřednictvím svých dceřiných společností, aniž by se jednalo o prokazování kvalifikace jinými osobami ve smyslu § 83 ZZVZ. Dceřiné společnosti však mohou chybějící kvalifikaci prokazovat prostřednictvím mateřské společnosti nebo dalších dceřiných společností pouze při současném prokázání toho, že při plnění zakázky bude disponovat zdroji ostatních členů koncernu, a to v rozsahu nezbytném pro zhotovení zakázky; ani v takovém případě se však podle rozhodovací praxe nejedná o prokazování kvalifikace prostřednictvím jiných osob ve smyslu § 83 ZZVZ. Dodavatel pro vyloučení pochybností doplňuje, že má k dispozici zdroje dceřiné společnosti Health Care a má rozhodovací pravomoc ovlivnit dispozici se zdroji své dceřiné společnosti. Takovými zdroji se např. rozumí zázemí, stroje a zařízení, personální a finanční kapacity, management, zkušenosti a know-how apod.*" Na základě uvedeného pak navrhovatel své vysvětlení uzavřel tím, že pro účely prokázání kvalifikace je třeba vnímat významnou službu č. 2 tak, „*jako by ji plnil přímo Dodavatel coby mateřská společnost společnosti Health Care. Všechny referenční*

[6] Ke svému tvrzení navrhovatel připojil odkaz na výpis z obchodního rejstříku.

zakázky společnosti Health Care jsou totiž dle rozhodovací praxe Úřadu a Soudního dvora EU bez dalšího přičitatelné její mateřské společnosti".

77. Následně dne 24. 2. 2026 zadavatel provedl opakované posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení a dospěl k závěru, že navrhovatel nesplnil podmínky účasti v zadávacím řízení. Z přílohy dokumentu „Záznam o posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení ze dne 24.02.2026" s názvem „Podrobný zápis o posouzení splnění vybraných podmínek účasti v zadávacím řízení – kvalifikace" (dále jen „posouzení kvalifikace č. 3") vyplývá, že navrhovatel neprokázal technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona stanovenou v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace. Zadavatel v rámci posouzení kvalifikace č. 3 k navrhovatelem předloženému vysvětlení uvedl, že *»[v] tomto dokumentu účastník potvrzuje, že dodavatelem významné služby „Interpretace krevních testů" nebyl účastník, ale jeho dceřiná společnost uLékaře.cz Health Care s.r.o. K této dceřiné společnosti však účastník nepředložil žádné doklady dle § 83 zákona. I na dceřinou společnost je třeba pohlížet jako na jinou osobu dle § 83 zákona a pokud účastník prokazuje část kvalifikace touto dceřinou osobou, musí k této osobě předložit doklady dle § 83 zákona. Vzhledem k tomu, že účastník nepředložil žádné doklady dle § 83 zákona k dceřiné osobě, nelze uznat předmětnou významnou službu pro účely prokázání technické kvalifikace účastníka.«*

78. Dne 25. 2. 2026 zadavatel na základě zjištění v rámci posouzení kvalifikace č. 3 rozhodl o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona, neboť jeho žádost o účast nesplnila podmínky veřejné zakázky. Z rozhodnutí o vyloučení vyplývá, že v průběhu zadávacího řízení proběhlo opakované posouzení splnění podmínek účasti hodnoticí komisí, která identifikovala konkrétní nedostatky žádosti o účast navrhovatele, přičemž zadavatel přistoupil k zaslání opakovaných výzev k objasnění a doplnění podle § 46 zákona navrhovateli; navrhovatel na tyto výzvy reagoval předložením dalších dokladů, nicméně ani po opakovaném posouzení žádosti o účast nebylo ze strany zadavatele shledáno splnění zadávacích podmínek. Z rozhodnutí o vyloučení vyplývá, že navrhovatel neodstranil přetrvávající nedostatek týkající se prokázání technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona[7], když tuto část technické kvalifikace prokazoval prostřednictvím dceřiné společnosti, aniž by k ní předložil doklady podle § 83 zákona. V rozhodnutí o vyloučení je závěrem uvedeno, že *„[v]zhledem k tomu, že účastník nepředložil žádné doklady dle § 83 zákona k dceřiné osobě, nelze uznat předmětnou významnou službu pro účely prokázání technické kvalifikace účastníka. Výše uvedeným postupem tak účastník naplnil důvody pro jeho vyloučení ze zadávacího řízení veřejné zakázky podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona*".

Právní posouzení

K rozhodnutí o námitkách

79. Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel ve svém návrhu mj. uvádí, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách nevypořádal jeho námitky v souladu se zákonem, zabýval se Úřad před samotným věcným přezkumem také tím, zda zadavatel postupoval při vyřízení námitek navrhovatele v souladu s § 245 odst. 1 zákona.

80. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů ode dne doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí o námitkách zadavatel uvede, zda námitkám stěžovatele vyhovuje nebo je odmítá. Součástí rozhodnutí o odmítnutí námitek musí být odůvodnění,

[7] Na uvedené ustanovení je v rozhodnutí o vyloučení přímo odkazováno, pozn. Úřadu.

ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.

81. Úřad k tomu předně v obecnosti konstatuje, že pro splnění požadavku na srozumitelnost a dostatečnou podrobnost odůvodnění stanoviska zadavatele v rozhodnutí o námitkách není nutné, aby se zadavatel vypořádával s každým dílčím aspektem argumentace stěžovatele do nejmenších myslitelných podrobností; rozhodující je, zda zadavatel v rozhodnutí o námitkách poskytl navrhovateli srozumitelné a dostatečně podrobné stanovisko k podstatě namítaných skutečností, tj. k podstatě argumentace navrhovatele. Je tedy nutné, aby v odůvodnění rozhodnutí o námitkách bylo vypořádáno jádro podaných námitek, aniž by ovšem bylo ze strany zadavatele nutné vypořádat každé jednotlivé tvrzení uvedené v námitkách.

82. Navrhovatel v návrhu mj. uvádí, že zadavatel jeho námitky „*jako celek a bez relevantního odůvodnění odmítl*“. Zejména ve vztahu k dílčí námitce zmatečnosti a věcné nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení pak navrhovatel tvrdí, že zadavatel „*nepřinesl žádný relevantní argument, kterým by se řádně s touto dílčí námitkou vypořádal*.“

83. Úřad přezkoumal rozhodnutí o námitkách a dospěl k závěru, že se zadavatel řádně vypořádal se všemi namítanými body navrhovatele, tedy i výše uvedenou dílčí námitkou navrhovatele. Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách je zřejmé, proč zadavatel považuje dotčené rozhodnutí o vyloučení, proti kterému navrhovatel vznesl své námitky, za souladné se zákonem a z jakého důvodu přistoupil k vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení. K dílčí námitce navrhovatele týkající se zmatečnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení pak zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že v rámci rozhodnutí o vyloučení přistoupil k systematickému rozdělení nedostatků žádosti o účast, které popsal do jednotlivých bodů, aby byla přehlednost co možná nejvyšší. *„Pokud Stěžovatel považuje výčet nedostatků jím podané žádosti o účast za nepřehledný, podotýká Zadavatel, že učinil vše proto, aby tento poměrně obsáhlý výčet uvedl v celé jeho šíři, zároveň však srozumitelně a přehledně. Samotná délka předmětného výčtu nezávisí na Zadavateli, nýbrž na kvalitě předmětné žádosti o účast (respektive na počtu nedostatků a nejasností, které podaná žádost obsahuje), přičemž za obsah podané žádosti o účast odpovídá vždy účastník zadávacího řízení.“* Následně zadavatel v rozhodnutí o námitkách popisuje, jakým způsobem rozhodnutí o vyloučení koncipoval, a zdůrazňuje, že v rozhodnutí o vyloučení uvedl veškeré nedostatky, které byly v žádosti o účast navrhovatele identifikovány. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že je přesvědčen, že rozhodnutí o vyloučení formuloval určitě, srozumitelně a jednoznačně, přičemž z něj podle jeho názoru vyplývají veškeré důvody rozhodné pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. Z rozhodnutí o námitkách pak vyplývá, že zadavatel má za to, že postupoval zcela transparentně, když chronologicky popsal průběh posouzení žádosti o účast a jednotlivé nedostatky systematicky přiřadil k příslušným požadavkům.

84. Zadavatel se podle Úřadu podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem namítaným skutečnostem uvedeným navrhovatelem v námitkách, přičemž z rozhodnutí o námitkách je zřejmé, proč zadavatel námitky navrhovatele odmítnul jako nedůvodné, resp. je z něj patrné, proč považuje zadavatel rozhodnutí o vyloučení za souladné se zákonem, a stejně tak proč odmítá argumenty navrhovatele.

85. Úřad tedy k výše uvedenému shrnuje, že z rozhodnutí o námitkách je zřejmé, že nejde o pouhé formální odmítnutí námitek bez odůvodnění, naopak se zadavatel podrobně a srozumitelně vypořádal s jednotlivými body namítaných skutečností, resp. lze dle Úřadu dovodit, že rozhodnutím o námitkách byla postihnuta podstata námitek. Úřad proto uzavírá, že zadavatel při vyřizování námitek navrhovatele dodržel pravidlo stanovené v § 245 odst. 1 zákona.

K výroku tohoto rozhodnutí

86. Mezi účastníky správního řízení je v šetřené věci spor o oprávněnosti vyloučení navrhovatele z účasti v šetřeném zadávacím řízení podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona. Navrhovatel vyjadřuje přesvědčení, že splnil podmínky zadávacího řízení, když řádně prokázal splnění části technické kvalifikace prostřednictvím člena koncernu (tj. svou dceřinou společností) a zadavatel tak nebyl oprávněn jej z účasti v zadávacím řízení vyloučit. Zadavatel pak zaujímá odlišný názor a má za to, že vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení bylo učiněno zcela v souladu se zákonem, neboť žádost o účast navrhovatele nesplňuje zadávací podmínky veřejné zakázky, resp. navrhovatel neprokázal splnění technické kvalifikace dle čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace a tyto nedostatky navrhovatel neobjasnil či nedoplnil ani na základě žádosti dle § 46 zákona. Navrhovatel je současně přesvědčen, že rozhodnutí o vyloučení je zmatečné a věcně nepřezkoumatelné, tedy v rozporu s § 6 zákona, zejména se zásadou transparentnosti, s čímž se však zadavatel taktéž neztotožňuje, neboť je toho názoru, že rozhodnutí o vyloučení formuloval určitě, srozumitelně a jednoznačně, přičemž z jeho obsahu vyplývají veškeré důvody, které zadavatele vedly k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení.

K tvrzené zmatečnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení

87. Navrhovatel v návrhu uvádí, že rozhodnutí o vyloučení je zmatečné, věcně nepřezkoumatelné, a tedy v rozporu se zákonem, zejména se zásadou transparentnosti. Podle navrhovatele z rozhodnutí o vyloučení nevyplývá, v jakých konkrétních bodech jeho žádost o účast splnila či nesplnila požadavky zadavatele, ani které z původně vytýkaných nedostatků jeho žádosti o účast byly na základě objasnění a doplnění žádosti o účast ze strany zadavatele akceptovány a které nikoliv. Z rozhodnutí o vyloučení tedy podle navrhovatele není zřejmé, jaké konkrétní nedostatky ve výsledku vedly k jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení a vůči kterým nedostatkům tak měl směřovat své námitky.

88. Úřad předně konstatuje, že šetřená veřejná zakázka je zadávána v řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu, jenž je podle § 3 písm. i) zákona samostatným druhem zadávacího řízení. Zjednodušený režim představuje specifický druh zadávacího řízení určený pro zadávání veřejných zakázek na sociální a jiné zvláštní služby uvedené v příloze č. 4 zákona. Zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu podle § 129 odst. 2 zákona postupuje kromě pravidel upravujících zjednodušený režim (část pátá zákona) taktéž podle části první, druhé, desáté až třinácté zákona.

89. V souvislosti s vyloučením účastníka ze zadávacího řízení Úřad dále v obecné rovině uvádí, že pokud se zadavatel rozhodne účastníka zadávacího řízení podle § 48 odst. 2 zákona ze zadávacího řízení vyloučit, musí mít prokázané, že důvody pro vyloučení předvídané v citovaném ustanovení zákona jsou dány, neboť zadavatel může účastníka zadávacího řízení podle § 48 odst. 1 zákona vyloučit pouze ze zákonem stanovených důvodů. Skutečnost, že zadavatel má tyto důvody prokázané, musí současně vyplývat z konkrétních dokumentů tvořících součást dokumentace o zadávacím řízení. Zachycení těchto důvodů v dokumentaci

o zadávacím řízení potom vede k naplnění zásady transparentnosti zadávacího řízení podle § 6 odst. 1 zákona.

90. Zásada transparentnosti zakotvená v § 6 odst. 1 zákona je společně se zásadou přiměřenosti, zásadou rovného zacházení a zásadou zákazu diskriminace jednou z hlavních zásad, na kterých je zákon vystavěn a které musí zadavatel respektovat a bezmezně dodržovat během celého zadávacího řízení. Krajský soud v Brně pak k zásadě transparentnosti v rozsudku č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 judikoval, že „*[ú]kolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.*“ Pro úplnost Úřad dodává, že ačkoliv se citované závěry vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), jsou plně aplikovatelné i za platnosti nyní účinného zákona, neboť v něm obsažená koncepce právní úpravy obecně vychází z dosavadní rozhodovací praxe.

91. Je tedy možné konstatovat, že z pohledu dodržení zásady transparentnosti obstojí pouze takový postup zadavatele, který je možno zpětně objektivně přezkoumat. Současně Úřad uvádí, že z rozhodovací praxe jasně vyplývá, že pokud se zadavatel rozhodne účastníka zadávacího řízení ze zadávacího řízení vyloučit, musí mít za prokázané, že důvody pro vyloučení předvídané v dotčeném (zadavatelem uplatněném) ustanovení zákona jsou dány. Fakt, že zadavatel má tyto důvody za prokázané, musí současně vyplývat z konkrétních dokumentů tvořících součást dokumentace o zadávacím řízení. Z dokumentace o zadávacím řízení tak musí být zřejmé, resp. tato musí podávat nepochybné informace o tom, že zadavatel má skutečně prokázáno, že důvody vedoucí k vyloučení účastníka ze zadávacího řízení podle dotčeného ustanovení zákona existují. Zachycení těchto důvodů v dokumentaci o zadávacím řízení vede k naplnění shora uvedené zásady transparentnosti zadávacího řízení.[8] Úřad dodává, že z uvedeného je pak zřejmé, že pouhá domněnka či nepodložená pochybnost zadavatele ohledně naplnění důvodů pro vyloučení není pro konečné rozhodnutí zadavatele o vyloučení účastníka ze zadávacího řízení postačující, neboť, jak již bylo popsáno výše, závěr zadavatele musí být z logiky věci přezkoumatelný a opřen o konkrétní zjištění.

92. S ohledem na výše uvedené Úřad považuje též za důležité shrnout obecná východiska týkající se vztahu mezi § 48 odst. 2 písm. b) zákona (možnost vyloučení účastníka zadávacího řízení) a § 46 zákona (objasňování a doplňování údajů). Zadavatel je podle § 46 odst. 1 zákona oprávněn požadovat po účastnících zadávacího řízení objasnění předložených údajů a dokladů, které uvedli ve svých nabídkách (resp. žádostech o účast). Je-li to třeba pro účely řádného průběhu zadávacího řízení, může zadavatel po účastnících zadávacího řízení také požadovat doplnění jejich nabídek o chybějící údaje a doklady. Možnost žádat o objasnění a doplnění nabídky je oprávněním zadavatele a je tedy na zadavateli, zda dané možnosti v situaci, kdy nabídka účastníka zcela neodpovídá zadávacím podmínkám, využije, nebo účastníka ze zadávacího řízení z důvodu nepředložení dostatečné a úplné nabídky vyloučí.

[8] Srov. např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0287/2018/VZ-27021/2018/531/MKi ze dne 14. 9. 2018.

93. Účelem postupu podle § 46 odst. 1 zákona je tedy zpravidla ověření, zda lze přesvědčivě učinit závěr, že dotčený účastník splňuje podmínky účasti v zadávacím řízení, pravidla stanovená zákonem a zadávací dokumentací. Jen takový dodavatel může být vybrán z účastníků zadávacího řízení a povolán k realizaci veřejné zakázky. Zadavatel by měl v obecnosti spíše preferovat takové postupy, které umožní, aby dodavatel dostal šanci své případné pochybení či nesrovnalost v nabídce napravit, tedy měl by zvážit využití možnosti dané § 46 zákona. Na druhé straně odpovědnost za správnost a úplnost nabídky, resp. ve zjednodušeném režimu žádosti o účast bezesporu nese dodavatel (účastník zadávacího řízení), jenž se nemůže spoléhat na to, že zadavatel bude postupovat podle § 46 zákona. Není totiž povinností zadavatele vyzvat dodavatele k objasnění či doplnění nabídky; dodavatelé mají zadavateli již v nabídce, resp. žádosti o účast, předkládat věrohodné a úplné údaje a doklady k prokázání splnění zadávacích podmínek.

94. V šetřeném případě zadavatel přistoupil k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona, neboť žádost o účast navrhovatele nesplňuje zadávací podmínky veřejné zakázky, když navrhovatel neprokázal splnění technické kvalifikace dle čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace a tyto nedostatky navrhovatel neobjasnil a nedoplnil ani na základě žádosti podle § 46 zákona. K tomu Úřad uvádí, že podle § 48 odst. 2 písm. a) zákona může zadavatel vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení nesplňují zadávací podmínky nebo je účastník zadávacího řízení ve stanovené lhůtě nedoložil. Podle § 48 odst. 2 písm. b) zákona pak může zadavatel vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení nebyly účastníkem zadávacího řízení objasněny nebo doplněny na základě žádosti podle § 46 zákona.

95. Úřad se tedy s ohledem na výše uvedené tvrzení navrhovatele zaměřil na to, zda je rozhodnutí o vyloučení přezkoumatelné a v souvislosti s tím v souladu se zákonem, resp. se zásadou transparentnosti podle § 6 odst. 1 zákona. Úřad přistoupil k posouzení, zda je odůvodnění rozhodnutí o vyloučení objektivně přezkoumatelné, resp. zda z tohoto rozhodnutí je zřejmé, co je pravým důvodem pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, tj. jaké nedostatky žádosti o účast navrhovatele ve výsledku vedly zadavatele k jeho vyloučení.

96. Z odůvodnění rozhodnutí o vyloučení vyplývá, že zadavatel nejprve systematicky popsal průběh posouzení splnění podmínek účasti navrhovatele v zadávacím řízení, resp. jím prokazované kvalifikace. Z rozhodnutí o vyloučení konkrétně vyplývají následující skutečnosti:

- Dne 28. 1. 2026 se uskutečnilo první jednání hodnoticí komise, na kterém komise provedla posouzení splnění kvalifikace účastníků zadávacího řízení, přičemž ve vztahu k navrhovateli komise konstatovala nesplnění podmínek účasti v zadávacím řízení v uvedeném rozsahu:
    - Nedostatky dokladů k prokázání základní způsobilosti podle § 74 zákona.
    - Nedostatky dokladů k prokázání ekonomické způsobilosti podle § 78 odst. 1 zákona.
    - Nedostatky v seznamu členů realizačního týmu podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona.
    - Nedostatky v seznamu významných služeb podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona.

Z rozhodnutí o vyloučení dále vyplývá, že u každého z uvedených bodů hodnoticí komise konkrétně identifikovala zjištěné nedostatky a rozhodla vyzvat navrhovatele k objasnění či doplnění žádosti o účast v uvedeném rozsahu.

- Dne 6. 2. 2026 navrhovatel na základě výzvy ze dne 29. 1. 2026 předložil zadavateli požadované dokumenty, jejichž výčet je v rozhodnutí o vyloučení uveden.
- Dne 17. 2. 2026 proběhlo druhé jednání hodnoticí komise, na kterém komise provedla posouzení splnění kvalifikace účastníků zadávacího řízení a opět konstatovala, že navrhovatel nesplnil podmínky účasti v zadávacím řízení, tentokrát v následujícím rozsahu:
  - Nedostatky v seznamu členů realizačního týmu a souvisejících dokladech podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona.
  - Nedostatky v seznamu významných služeb podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona.

  Z rozhodnutí o vyloučení vyplývá, že hodnoticí komise u jednotlivých bodů opět konkrétně identifikovala přetrvávající nedostatky a rozhodla opakovaně vyzvat navrhovatele k objasnění či doplnění žádosti o účast v uvedeném rozsahu. V rozhodnutí o vyloučení je rovněž uvedeno, že hodnoticí komise *»dále zjistila, že účastníkem předložené osvědčení objednatele k významné službě „Interpretace krevních testů“ není vystaveno pro účastníka, nýbrž pro společnost uLékaře.cz Health Care s.r.o. Uvedená společnost přitom není účastníkem předmětného zadávacího řízení, ani jí účastník neuvedl jako poddodavatele.«*
- Dne 23. 2. 2026 navrhovatel na základě výzvy ze dne 18. 2. 2026 předložil zadavateli požadované dokumenty, včetně vysvětlení.
- Z rozhodnutí o vyloučení dále vyplývá, že zadavatel vyhodnotil obdržené vysvětlení navrhovatele tak, že navrhovatel jím potvrdil, že »*dodavatelem významné služby „Interpretace krevních testů“ nebyl účastník, ale jeho dceřiná společnost uLékaře.cz Health Care s.r.o.*« Zadavatel současně v rozhodnutí o vyloučení uvedl, že i když se jedná o dceřinou společnost navrhovatele, byl navrhovatel povinen předložit doklady podle § 83 zákona, neboť i na dceřinou společnost je potřeba nahlížet jako na jinou osobu.
- Závěrem rozhodnutí o vyloučení pak zadavatel uvedl, že jelikož navrhovatel nepředložil ke své dceřiné společnosti žádné doklady podle § 83 zákona, nelze uznat významnou službu č. 2 pro účely prokázání technické kvalifikace navrhovatelem. „*Výše uvedeným postupem tak účastník naplnil důvody pro jeho vyloučení ze zadávacího řízení veřejné zakázky podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona, když žádost o účast účastníka nesplňuje zadávací podmínky veřejné zakázky (tj. účastník neprokázal technickou kvalifikaci dle odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace) a účastník tyto nedostatky žádosti o účast neobjasnil či nedoplnil ani na základě žádosti podle § 46 zákona.*“

97. Z rozhodnutí o vyloučení tedy dle Úřadu jednoznačně vyplývá, že zadavatel vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení z důvodu neprokázání části technické kvalifikace. Zadavatel v rozhodnutí o vyloučení srozumitelně vymezil, v čem konkrétně spatřoval nesplnění technické kvalifikace podle čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace navrhovatelem, a současně uvedl, na základě jakých skutečností tento závěr dovodil, tedy že významná služba č. 2 byla realizována společností uLékaře.cz Health Care, s.r.o., tj. jinou osobou, která není účastníkem předmětného zadávacího řízení (ani poddodavatelem). Zadavatel se rovněž

vypořádal s předloženým vysvětlením navrhovatele týkajícím se postavení společnosti uLékaře.cz Health Care, s.r.o. jakožto dceřiné společnosti navrhovatele a srozumitelně objasnil, z jakého důvodu nepovažuje toto vysvětlení za dostatečný doklad prokazující splnění dotčené části technické kvalifikace, a to s odkazem na § 83 zákona. Zadavatel současně v rámci rozhodnutí o vyloučení srozumitelně popsal průběh posouzení žádosti o účast navrhovatele ve vztahu k jím prokazované kvalifikaci, včetně opakovaných výzev k objasnění či doplnění žádosti a uvedl konkrétní dokumenty, které navrhovatel na základě těchto výzev doložil. Závěrem pak zadavatel v rozhodnutí o vyloučení výslovně uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel ve vztahu k dceřiné společnosti, jejímž prostřednictvím navrhovatel prokazoval část technické kvalifikace, nepředložil doklady dle § 83 zákona, a to ani po opakovaném zaslání žádosti dle § 46 zákona, rozhodl o jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení.

98. Po přezkoumání rozhodnutí o vyloučení tak Úřad dospěl k závěru, že předmětné rozhodnutí netrpí tvrzenou zmatečností ani věcnou nepřezkoumatelností. Z jeho odůvodnění dle názoru Úřadu jasně, srozumitelně a bez vnitřních rozporů vyplývají konkrétní důvody, které vedly zadavatele k závěru o nesplnění podmínek kvalifikace navrhovatelem a k jeho následnému vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Zadavatel v rozhodnutí o vyloučení jednoznačně identifikoval nedostatky žádosti o účast, které ani po provedeném objasnění a doplnění nebyly ze strany navrhovatele odstraněny, a uvedl, na základě jakých podkladů a úvah k tomuto závěru přistoupil. Úřad přitom neshledal, že by rozhodnutí o vyloučení postrádalo vnitřní logiku, bylo nejednoznačné či vzbuzovalo pochybnosti o tom, jaké konkrétní skutečnosti vedly k vyloučení navrhovatele. Naopak je z jeho struktury dle názoru Úřadu zřejmé, v čem zadavatel spatřoval nesplnění podmínek účasti, a navrhovatel tak měl reálnou možnost se proti těmto závěrům efektivně bránit. Za této situace tak podle Úřadu nelze dovodit nepřezkoumatelnost rozhodnutí o vyloučení ani porušení zásady transparentnosti podle § 6 odst. 1 zákona. K tomu Úřad dodává, že za transparentní je přitom nutno považovat takové rozhodnutí o vyloučení, z něhož jsou zřejmé nejen důvody vyloučení, ale i úvahy, na nichž je takový závěr (o vyloučení) založen, což je z pohledu Úřadu v posuzovaném případě splněno. Z rozhodnutí o vyloučení totiž jednoznačně vyplývá, že důvodem vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení je ta skutečnost, že navrhovatel neprokázal technickou kvalifikaci požadovanou v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace, neboť jím předložené dokumenty k významné službě č. 2 nebyly vystaveny pro navrhovatele, nýbrž pro jeho dceřinou společnost, která, jak je uvedeno výše, není účastníkem zadávacího řízení ani poddodavatelem a ke které navrhovatel nepředložil dokumenty požadované § 83 zákona. Úřad pro úplnost dodává, že případná nesprávnost právního posouzení věci ze strany zadavatele přitom sama o sobě nezakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí o vyloučení, pokud jeho odůvodnění obsahuje všechny podstatné skutkové a právní úvahy, na jejichž základě zadavatel rozhodl. Za situace, kdy z rozhodnutí o vyloučení jednoznačně vyplývá důvod vyloučení i skutkové okolnosti, na nichž je tento závěr založen, nelze dovodit jeho nepřezkoumatelnost či netransparentnost.

99. Úřad dále konstatuje, že ačkoliv v rozhodnutí o vyloučení není výslovně uvedeno, které konkrétní nedostatky byly v průběhu objasnění žádosti o účast navrhovatelem odstraněny, tato skutečnost sama o sobě nemůže založit zmatečnost ani nepřezkoumatelnost rozhodnutí o vyloučení, jak namítá navrhovatel. Z rozhodnutí o vyloučení je totiž jednoznačně patrné, jakým způsobem zadavatel posuzoval navrhovatelem předložené doklady a který z původně identifikovaných nedostatků považoval i po provedeném objasnění žádosti o účast za nadále přetrvávající. Podstatné přitom je, že zadavatel v rozhodnutí o vyloučení jednoznačně identifikoval právě ten nedostatek, který ve výsledku vedl k vyloučení navrhovatele z účasti

v zadávacím řízení. Z obsahu rozhodnutí o vyloučení pak lze podle Úřadu logicky dovodit, že ostatní původně vytýkané nedostatky zadavatel již nepovažoval za přetrvávající, resp. je měl na základě objasnění žádosti o účast navrhovatele za vypořádané, neboť je nadále neuváděl jako důvod nesplnění podmínek účasti v zadávacím řízení.

100. Úřad současně nepřisvědčil ani námitce navrhovatele, podle níž zadavatel v rozhodnutí o vyloučení komplikovaně a nepřehledně rekapituluje jednotlivé nedostatky. Naopak skutečnost, že zadavatel v rozhodnutí popsal celý průběh posouzení kvalifikace navrhovatele, včetně obsahu jednotlivých výzev k objasnění a reakcí navrhovatele, přispívá podle Úřadu k transparentnosti a přezkoumatelnosti postupu zadavatele, neboť umožňuje seznat, jakými úvahami byl zadavatel veden a z jakého důvodu dospěl k závěru o nesplnění technické kvalifikace navrhovatelem.

101. Úřad se neztotožňuje ani s tvrzením navrhovatele, že mu z rozhodnutí o vyloučení nebylo zřejmé, jaké konkrétní nedostatky vedly k jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Z dokumentace o zadávacím řízení naopak vyplývá, že navrhovatel již v rámci objasnění žádosti o účast ze dne 23. 2. 2026 věcně reagoval na výhrady zadavatele týkající se prokazování části technické kvalifikace prostřednictvím jiné osoby, konkrétně své dceřiné společnosti (tyto výhrady zadavatel uvedl v rámci výzvy ze dne 18. 2. 2026). Navrhovatel k uvedenému objasnění přiložil vysvětlení, ve kterém se zabýval otázkou prokazování kvalifikace v rámci koncernu s cílem předejít případným nedorozuměním a uvedl, že dotčená dceřiná společnost nepředstavuje jinou osobu ve smyslu § 83 zákona. Z uvedeného je tedy zřejmé, že navrhovatel si byl vědom spornosti této otázky již v průběhu posuzování žádosti o účast. Tento závěr ostatně koresponduje i s jeho argumentací obsaženou v návrhu, v němž sám uvádí, že důvodem jeho vyloučení bylo nepředložení požadovaných dokladů ve vztahu k dceřiné společnosti. Konkrétně navrhovatel v návrhu uvádí, že *„[z] odůvodnění Rozhodnutí o vyloučení pouze vyplývá, že explicitním důvodem vyloučení Navrhovatele bylo nedoložení dokumentů týkajících se společnosti uLékaře.cz Health Care s.r.o. coby tzv. jiné osoby ve smyslu § 83 ZZVZ (k tomu viz dále).“* Tvrzení navrhovatele o nesrozumitelnosti důvodů jeho vyloučení tak nejsou ve vzájemném souladu a ve světle obsahu dokumentace o zadávacím řízení neobstojí, neboť navrhovatel měl dostatečný podklad k tomu, aby mohl identifikovat důvody svého vyloučení.

102. S ohledem na výše uvedené Úřad uzavírá, že odůvodnění rozhodnutí o vyloučení lze objektivně přezkoumat a považovat za transparentní, jelikož z něj jednoznačně vyplývá, co je pravým důvodem pro vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení. Z rozhodnutí o vyloučení je současně dle Úřadu zřejmé, jaké konkrétní údaje a doklady předložené navrhovatelem v žádosti o účast nesplňují zadávací podmínky stanovené v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace. Úřad proto považuje namítané skutečnosti týkající se tvrzené zmatečnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení za nedůvodné.

K aplikaci § 83 zákona na člena koncernu

103. Navrhovatel v návrhu dále brojí proti aplikaci § 83 zákona zadavatelem v situaci, kdy navrhovatel prokazuje část technické kvalifikace prostřednictvím člena koncernu, resp. svou dceřinou společností. Podle navrhovatele v případě, kdy mateřská společnost prokazuje kvalifikaci prostřednictvím své dceřiné společnosti, nejde o prokazování kvalifikace jinou osobou ve smyslu § 83 zákona; navrhovatel tak nebyl dle jeho názoru v šetřeném případě povinen zadavateli předkládat doklady, jež jsou citovaným ustanovením zákona vyžadovány.

Navrhovatel je tak přesvědčen, že řádně prokázal technickou kvalifikaci a zadavatel nebyl oprávněn jej z účasti v zadávacím řízení podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona vyloučit.

104. V šetřeném případě zadavatel podle čl. 5 odst. 5.4 kvalifikační dokumentace požadoval v rámci technické kvalifikace předložení seznamu významných služeb poskytnutých dodavatelem; konkrétně zadavatel vymezil 2 typy významné služby a stanovil, že dodavatel musí ke každému typu předložit minimálně 1 významnou službu. Ve vztahu k prvnímu požadovanému typu významných služeb zadavatel požadoval předložení osvědčení objednatele potvrzující řádné poskytnutí významné služby a počet poskytnutých zdravotních služeb prostřednictvím online aplikace (či platformy) za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení.

105. Zadavatel dále v čl. 6 odst. 6.3 až 6.7 kvalifikační dokumentace stanovil pravidla prokazování kvalifikace prostřednictvím jiných osob. Zadavatel připustil, aby dodavatel prostřednictvím jiné osoby prokazoval technickou kvalifikaci nebo profesní způsobilost, s výjimkou profesní způsobilosti podle § 77 odst. 1 zákona, a současně stanovil požadavek předložit doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace touto jinou osobou, doklady o splnění její základní způsobilosti a smlouvu nebo jiné potvrzení o její existenci obsahující závazek této osoby poskytnout dodavateli plnění nebo prostředky určené k plnění veřejné zakázky. Zadavatel zároveň požadoval, aby v případě, kdy je prostřednictvím jiné osoby prokazována kvalifikace vztahující se k plnění veřejné zakázky, vyplýval z předložené smlouvy závazek této osoby vykonávat činnosti, k nimž se prokazované kritérium kvalifikace vztahuje, a upravil rovněž otázku odpovědnosti jiné osoby za plnění veřejné zakázky.[9]

106. Z žádosti o účast navrhovatele Úřad zjistil, že navrhovatel původně k prokázání technické kvalifikace požadované v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace předložil seznam významných služeb k významné službě č. 1[10] a významné službě č. 2. V předloženém seznamu k významné službě č. 2 byli ovšem uvedeni dva objednatelé a podle zadavatele nebylo z tohoto seznamu zřejmé, jaké množství z celkově uvedených zdravotních služeb bylo poskytnuto jednotlivým objednatelům; současně navrhovatel nepředložil osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 1 a významné služby č. 2. Zadavatel tak navrhovatele výzvou ze dne 29. 1. 2026 vyzval mj. k předložení upraveného seznamu významných služeb ve vztahu k významné službě č. 2, ze kterého bude vyplývat, jaké množství služeb bylo poskytnuto jednotlivým objednatelům, a taktéž k předložení osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 1 a významné služby č. 2. Navrhovatel následně dne 6. 2. 2026 předložil zadavateli požadované dokumenty, kdy k prokázání technické kvalifikace předložil již pouze upravený seznam významných služeb k významné službě č. 2 a osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 2 (osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 1 již nepředložil). Nově předložené dokumenty k významné službě č. 2 však nebyly opatřeny platným elektronickým podpisem a navíc z nich vyplynulo, že byly vystaveny pro společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o., nikoli pro navrhovatele. Zadavatel tedy opakovaně vyzval navrhovatele výzvou ze dne 18. 2. 2026 k doplnění žádosti o účast, mj. o předložení osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 2 a seznamu významných služeb k významné službě č. 2, jež budou podepsány oprávněnou osobou. Současně zadavatel v dotčené výzvě navrhovatele upozornil, že předložené osvědčení objednatele k významné službě č. 2 není vystaveno pro navrhovatele, ale pro společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o., která není účastníkem

[9] Zadavatel tedy v kvalifikační dokumentaci de facto převzal znění § 83 zákona, aniž by na toto ustanovení výslovně odkázal.

[10] Ve vztahu k významné službě č. 1 však nevznikly mezi účastníky správního řízení žádné spory, a proto se jí Úřad dále v odůvodnění rozhodnutí nezabýval.

zadávacího řízení ani uvedena jako poddodavatel. Navrhovatel na základě výzvy ze dne 18. 2. 2026 předložil zadavateli požadované dokumenty, mj. podepsaný seznam významných služeb k významné službě č. 2 a osvědčení objednatele o poskytnutí významné služby č. 2. Nadto navrhovatel přiložil vysvětlení, v němž zadavateli sdělil, že společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o., je jeho dceřinou společností, a předložil své stanovisko k aplikaci § 83 zákona v situaci, kdy je kvalifikace mateřské společnosti prokazována prostřednictvím společnosti dceřiné. K podložení svého tvrzení přiložil navrhovatel pouze odkaz na výpis z obchodního rejstříku, ze kterého dle navrhovatele vyplývá, že dceřinou společnost plně vlastní a ovládá. Navrhovatel je toho názoru, že pokud mateřská společnost prokazuje splnění kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti, jíž je mateřská společnost výlučným vlastníkem a plně jí ovládá, nemusí tak dokládat žádné doklady podle § 83 zákona, neboť se nejedná o prokazování kvalifikace prostřednictvím jiné osoby ve smyslu uvedeného ustanovení zákona. Na základě uvedeného je tak navrhovatel přesvědčen, že v šetřeném případě je třeba na jím předloženou referenční zakázku, resp. významnou službu č. 2 nahlížet tak, jako by byla realizována přímo navrhovatelem, coby mateřskou společností.

107. Stejný postoj navrhovatel zaujímá i ve svém návrhu, v němž v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS–S185/2012/VZ-11529/2012/550/Mla ze dne 3. 9. 2012 a rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R325/2013/VZ-18629/2014/321/IPs ze dne 5. 9. 2014, z nichž dovozuje, že účastník zadávacího řízení je oprávněn využít referenčních zakázek ostatních členů koncernu, prokáže-li, že bude při plnění veřejné zakázky zdroji ostatních členů koncernu disponovat. Podle navrhovatele se však tento závěr neuplatní v případě, kdy mateřská společnost prokazuje kvalifikaci prostřednictvím své dceřiné společnosti, neboť disponovat se zdroji dceřiné společnosti vyplývá přímo z jejich vzájemného (koncernového) vztahu. Navrhovatel dále odkazuje na odbornou literaturu, z níž dovozuje, že v případě, kdy mateřská společnost prokazuje splnění kvalifikace prostřednictvím své dceřiné společnosti, kterou výlučně vlastní a plně ovládá, nejde o prokazování kvalifikace prostřednictvím jiné osoby ve smyslu § 83 zákona, a proto v takové situaci není povinen předkládat doklady dle tohoto ustanovení zákona.

108. Zadavatel se s názorem navrhovatele neztotožnil, neboť má za to, že i dceřiná společnost představuje jinou osobu ve smyslu § 83 zákona, přičemž samotný koncernový vztah mezi mateřskou a dceřinou společnosti nezbavuje navrhovatele povinnosti předložit doklady požadované tímto ustanovením zákona. Zadavatel dále v této souvislosti v rozhodnutí o námitkách i ve vyjádření k návrhu uvedl, že právní úprava pracuje toliko s pojmy „jiná osoba“ a „poddodavatel“, aniž by rozlišovala dílčí kategorie jiných osob, u nichž by bylo možné při posuzování kvalifikace postupovat odlišně, resp. mírněji, a proto je třeba § 83 zákona aplikovat na všechny jiné osoby, jejichž prostřednictvím je kvalifikace prokazována, shodně. Zadavatel dále zdůraznil, že navrhovatelem citovaná rozhodnutí Úřadu se vztahují k předchozí právní úpravě a na nyní projednávaný případ se neaplikují. Pokud tedy měl navrhovatel v úmyslu prokazovat technickou kvalifikaci prostřednictvím své dceřiné společnosti, byl podle zadavatele povinen předložit k žádosti o účast doklady podle § 83 zákona, což však neučinil, a zadavatel proto dospěl k závěru, že navrhovatel neprokázal technickou kvalifikaci vymezenou v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace, a rozhodl o jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení dle jeho přesvědčení v souladu se zákonem.

109. Podstata sporu mezi navrhovatelem a zadavatelem tedy v šetřeném případě spočívá v posouzení, zda prokazování technické kvalifikace navrhovatele prostřednictvím společnosti

uLékaře.cz Health Care, s.r.o. (jeho dceřiné společnosti), představuje prokazování kvalifikace prostřednictvím jiné osoby ve smyslu § 83 zákona, a zda byl navrhovatel v takovém případě povinen předložit doklady požadované uvedeným ustanovením zákona. Odpověď na tuto otázku je přitom určující pro posouzení, zda zadavatel postupoval při posouzení splnění zadávacích podmínek navrhovatelem v souladu se zákonem, když dospěl k závěru, že navrhovatel neprokázal technickou kvalifikaci stanovenou v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace, a rozhodl o jeho vyloučení ze zadávacího řízení.

110. K tomu Úřad předně uvádí, že ačkoli je veřejná zakázka zadávána ve zjednodušeném režimu, v němž se podle § 129 odst. 2 zákona nepoužijí ustanovení části čtvrté zákona, nelze přehlédnout, že zadavatel v kvalifikační dokumentaci provázal stanovená pravidla technické kvalifikace s institutem prokazování kvalifikace prostřednictvím jiných osob podle § 83 zákona. Zadavatel sice v čl. 1.1 písm. d) kvalifikační dokumentace uvedl, že v souladu s § 73 zákona požaduje prokázání technické kvalifikace, nikoliv podle § 79 zákona, současně však v čl. 6 odst. 6.3 až 6.7 kvalifikační dokumentace výslovně citoval znění ustanovení § 83 zákona vztahující se k prokazování kvalifikace prostřednictvím jiných osob. K tomu Úřad dodává, že i v rámci posouzení kvalifikace č. 1, posouzení kvalifikace č. 2 a posouzení kvalifikace č. 3 a dále ve výzvě ze dne 29. 1. 2026 a výzvě ze dne 18. 2. 2026 zadavatel výslovně odkázal na příslušná ust. § 79 odst. 2 zákona ve vztahu k technické kvalifikaci. Úřad v této souvislosti uvádí, že ustanovení § 83 zákona představuje obecnou právní úpravu prokazování kvalifikace prostřednictvím jiných osob, která bezprostředně souvisí se samotným posouzením splnění kvalifikace dodavatelem. Jestliže tedy zadavatel v šetřeném případě výslovně připustil možnost prokázání jím požadované kvalifikace prostřednictvím jiných osob a současně převzal pravidla odpovídající § 83 zákona do zadávacích podmínek veřejné zakázky, učinil tím tato pravidla za závazná. Zadavatel byl proto povinen při posouzení splnění kvalifikace prokazované prostřednictvím jiných osob postupovat v souladu s pravidly § 83 zákona, a to bez ohledu na skutečnost, že veřejná zakázka byla zadávána ve zjednodušeném režimu.

111. Kvalifikací se pak ve smyslu § 28 odst. 1 písm. c) zákona rozumí způsobilost a schopnost dodavatele plnit veřejnou zakázku. Lze uvést, že účelem institutu kvalifikace je objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují dostatečné záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Adekvátně nastavené kvalifikační předpoklady jsou tedy jakýmsi „sítem“, které má zamezit účasti subjektů neschopných danou veřejnou zakázku řádně splnit. Co se týče kritérií technické kvalifikace, jejich smyslem je pak konkrétně prokázání lidských zdrojů, technických zdrojů nebo odborných schopností a zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě (v obecné rovině srov. § 79 odst. 1 zákona).

112. Vlastní účel stanovení kritérií technické kvalifikace pak směřuje k zajištění faktické realizace veřejné zakázky pouze dodavateli, kteří k tomu mají dostatečnou technickou způsobilost. Prostřednictvím kritérií technické kvalifikace tedy dochází k ověření personálních a technických kapacit dodavatele, případně k ověření jeho odborných schopností a zkušeností, pokud jsou z pohledu zadavatele nezbytné k plnění veřejné zakázky. Tím je minimalizováno riziko zadavatele, že dojde ke zmaření primárního účelu zadávacího řízení, jímž je řádná a efektivní realizace plnění, jež je předmětem veřejné zakázky.

113. Dodavatel má právo prokázat splnění kvalifikace vlastními kapacitami, a to zcela nebo zčásti, spolu s jinými dodavateli nebo prostřednictvím jiných osob, typicky (a nejčastěji)

prostřednictvím poddodavatelů, pokud není v zadávací dokumentaci stanoveno jinak. Není-li dodavatel schopen prokázat splnění určité části kvalifikace prostřednictvím vlastních kapacit či zdrojů, § 83 zákona mu umožňuje prokázání splnění takové části kvalifikace i prostřednictvím jiných osob. V takovém případě je pak klíčovou povinností dodavatele předložení dokladů prokazujících splnění chybějící části kvalifikace prostřednictvím jiné osoby podle § 83 zákona. Z takto předložených dokladů musí být zřejmé, že jiná osoba skutečně splňuje podmínky kvalifikace v rozsahu, ve kterém je tato část kvalifikace jiné osoby užita k prokázání kvalifikace dodavatele. Současně z nich musí vyplývat závazek, že jiná osoba bude při realizaci veřejné zakázky vykonávat stavební práce či služby, ke kterým se prokazované kritérium kvalifikace vztahuje. Účelem § 83 zákona je zajistit, aby zadavatel měl jistotu, že dodavatel bude mít kapacity jiné osoby skutečně k dispozici při plnění veřejné zakázky, a nikoliv aby byla jejich existence pouze formálně deklarována.

114. S ohledem na výše uvedené považuje Úřad za nezbytné nejprve posoudit, zda lze dceřinou společnost podřadit pod pojem „jiná osoba“ ve smyslu § 83 zákona, a zda byl navrhovatel v takovém případě povinen při prokazování kvalifikace prostřednictvím své dceřiné společnosti postupovat podle uvedeného ustanovení zákona.

115. Pojem „jiná osoba“ není v zákoně blíže specifikován. Tímto pojmem se však obecně rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba odlišná od dodavatele, jejímž prostřednictvím dodavatel prokazuje tu část kvalifikace, kterou není schopen prokázat vlastními kapacitami. Podle komentářové literatury je pojem „jiná osoba“ „*obsahově širší (obecnější) pojem a kromě poddodavatele (...) může dodavatel prokázat splnění chybějící kvalifikace i jinou osobou, např. mateřskou, dceřinou či sesterskou společností z koncernu (holdingu), aniž by tato osoba musela být de iure ve vztahu k dodavateli v postavení poddodavatele.*“[11] Ve vztahu ke koncernovým vztahům se v komentářové literatuře uvádí, že z hlediska § 83 zákona jde i v případě členů koncernu o jiné osoby, na které se ve vztahu k prokazování kvalifikace uplatní stejná pravidla jako pro poddodavatele, přestože je v jiných ohledech není možné považovat za poddodavatele ve smyslu zákona.[12] Touto problematikou se zabýval rovněž SDEU, který v nedávném rozsudku C-812/24 ze dne 22. 1. 2026 (LIPOR – Associação de Municípios para a Gestão Sustentável de Resíduos do Grande Porto vs. PreZero Portugal, S. A.) posuzoval výklad čl. 63 odst. 1 směrnice 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014 (dále jen „směrnice 2024/24/EU“)[13] ve vztahu k možnosti mateřské společnosti prokazovat kvalifikaci prostřednictvím kapacit své stoprocentně vlastněné dceřiné společnosti. SDEU v uvedené rozsudku uvedl, že ačkoliv má dceřiná společnost vlastní právní subjektivitu, nebrání to tomu, aby její činnost na trhu byla přičitatelná mateřské společnosti, ovšem i v tomto případě platí, že „*mateřská společnost*

[11] Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D. a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář.* 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 652 – 653.

[12] § 83. In: Podešva, V., Votrubec, J., Sommer, L., Flaškár, M., Harnach, J., Měkota, J., Janoušek, M. a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2024. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 13. 5. 2026].

[13] Čl. 63 odst. 1 první pododstavec směrnice 2014/24/EU zní: „*Pokud jde o kritéria týkající se ekonomické a finanční situace stanovená podle čl. 58 odst. 3 a kritéria týkající se technické a odborné způsobilosti stanovená podle čl. 58 odst. 4, může hospodářský subjekt, je-li to vhodné a pro určitou veřejnou zakázku, využít kapacity jiných subjektů bez ohledu na právní povahu vztahů mezi ním a těmito subjekty. Pokud však jde o kritéria týkající se vzdělání a odborné kvalifikace stanovená v příloze XII části II písm. f) nebo relevantních profesních zkušeností, mohou hospodářské subjekty využít kapacity jiných subjektů pouze tehdy, budou-li uvedené subjekty vykonávat stavební práce nebo služby, pro něž se tyto kapacity vyžadují. Má-li hospodářský subjekt v úmyslu využít způsobilosti jiných subjektů, prokáže veřejnému zadavateli, že bude disponovat nezbytnými zdroji, například tím, že předloží závazek těchto subjektů učiněný za tímto účelem.*“.

využívá kapacity jiných subjektů, pokud hodlá k plnění veřejné zakázky využít kapacity dceřiné společnosti, v níž vlastní veškerý kapitál".

116. K tomu Úřad uvádí, že dceřiná společnost je samostatným subjektem s vlastní právní osobností, způsobilým jednat svým jménem a nést vlastní práva a povinnosti. Skutečnost, že je součástí koncernového uspořádání a je s mateřskou společností majetkově či personálně propojena, na jejím samostatném právním postavení nic nemění. Z hlediska právního posouzení se tedy jedná o samostatný subjekt odlišný od mateřské společnosti. Jak v této souvislosti uvádí komentářová literatura: „*Řídící osoba však musí vždy respektovat relativní samostatnost řízení osoby a vykonávat svůj vliv v rámci základních zásad soukromého práva (poctivost, dobrá víra apod.), aby její chování mohlo být právem chráněno. Jednotné řízení neznamená popření právní samostatnosti řízení osoby a vzdání se vlivu na to, jak jsou její závody provozovány.*"[14] Z uvedeného tak vyplývá, že ani existence koncernového vztahu nemůže zpochybnit samostatnost těchto subjektů pro účely aplikace § 83 zákona.

117. Ve světle výše uvedeného má Úřad za to, že dceřiná společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o. představuje jinou osobu ve smyslu § 83 zákona, a navrhovatel tak nemohl bez dalšího prokazovat splnění části technické kvalifikace prostřednictvím této osoby. Skutečnost, že navrhovatel a dceřiná společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o., jejímž prostřednictvím byla prokazována část technické kvalifikace, tvoří koncern a že ji navrhovatel ovládá, sama o sobě nevylučuje aplikaci § 83 zákona, neboť se jedná o dvě samostatné právnické osoby.[15]

118. Úřad tak přistoupil k ověření, zda navrhovatel v šetřeném případě předložil doklady prokazující splnění části technické kvalifikace prostřednictvím své dceřiné společnosti a zda je z nich zřejmé, že tato společnost skutečně splňuje podmínky technické kvalifikace v rozsahu, ve kterém je tato část kvalifikace dotčené osoby užita k prokázání kvalifikace navrhovatele. Rozhodující totiž je, zda zadavatel disponoval dostatečnými podklady k tomu, aby mohl ověřit reálné zapojení dceřiné společnosti do plnění veřejné zakázky.

119. Úřad uvádí, že dle § 83 odst. 1 písm. d) zákona je dodavatel při prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob povinen předložit smlouvu nebo jiné potvrzení o její existenci, jejímž obsahem je závazek jiné osoby k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky nebo k poskytnutí věcí nebo práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat při plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém jiná osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele. Vzhledem k tomu, že předmětem plnění realizovaných prostřednictvím jiných osob mohou být vysoce odborné a specifické činnosti, které mohou být zcela klíčové pro úspěšné a řádné zvládnutí celkového předmětu veřejné zakázky, je z pohledu zadavatele o to zásadnější, aby byl písemný závazek jiné osoby, která se bude na plnění veřejné zakázky podílet, náležitě a řádně vymezen, a tudíž by zadavatel měl v tomto duchu k prokazování této části kvalifikace, včetně písemného závazku jiné osoby k poskytnutí nezbytného plnění, přistupovat. Za situace, kdy zadavatel v zadávací dokumentaci požadoval prokázat kritéria technické kvalifikace, je nezbytné, aby na těchto svých požadavcích důsledně trval a dostatečným způsobem ověřoval jejich naplnění tak, aby nebylo jakýchkoliv pochyb o tom, že vybraný dodavatel splnění zadavatelem požadované kvalifikace reálně prokázal. K tomu Úřad dodává, že smyslem

[14] § 79. In: Lasák, J., Dědič, J., Pokorná, J., Čáp, Z., Skálová, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích. Komentář.* Praha: Wolters Kluwer, 2021. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 13. 5. 2026].

[15] Srov. § 79. In: Lasák, J., Dědič, J., Pokorná, J., Čáp, Z., Skálová, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích. Komentář.* Praha: Wolters Kluwer, 2021. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 13. 5. 2026].

požadavků dle § 83 zákona není formalistické vynucení konkrétní formy smluvního vztahu, nýbrž **ověření, že dodavatel bude mít kapacity jiné osoby skutečně k dispozici**, a to v rozsahu odpovídajícím prokazované kvalifikaci a způsobem dostatečně prokazujícím jejich reálnou disponibilitu pro plnění veřejné zakázky.

120. Úřad v určité míře souhlasí s názorem navrhovatele, že v případě, kdy mateřská společnost prokazuje kvalifikaci prostřednictvím dceřiné společnosti, není povinna dokládat veškeré doklady podle § 83 zákona, neboť se nejedná o běžný poddodavatelský vztah. Ačkoliv se však i v tomto případě jedná o „jinou osobu“ ve smyslu § 83 zákona, je podle Úřadu možné při posuzování splnění podmínek podle uvedeného ustanovení zákona zohlednit specifickou povahu koncernových vztahů a existenci ekonomického propojení mezi jednotlivými členy koncernu. Nutno však podotknout, že ani v takovém případě nelze dle názoru Úřadu zcela rezignovat na doložení alespoň základních skutečností osvědčujících, jaké konkrétní kapacity a zkušenosti této osoby a v jakém konkrétním rozsahu budou při plnění veřejné zakázky skutečně využity.

121. K této problematice se vyjádřil rovněž SDEU ve výše citovaného rozsudku (C-812/24 ze dne 22. 1. 2026), ve kterém uvedl, že „*mateřská společnost, která hodlá využít kapacity dceřiné společnosti, v níž vlastní veškerý kapitál a jeden z jejích jednatelů je rovněž jednatelem mateřské společnosti, nemůže být vyloučena ze zadávacího řízení jen proto, že ke své nabídce nepřipojila jednotné osvědčení za tuto dceřinou společnost, jelikož takové opomenutí může být napraveno, pokud tomu nebrání žádné ustanovení vnitrostátního práva a tato náprava je provedena v souladu se zásadami rovného zacházení a transparentnosti.*“ Z uvedeného závěru vyplývá, že při posouzení splnění kvalifikace nelze postupovat přehnaně formalisticky, spočívá-li nedostatek nabídky pouze v nepředložení konkrétního dokladu, pokud lze požadované skutečnosti prokázat i jiným způsobem nebo tento nedostatek odstranit postupem podle pravidel pro doplnění či objasnění nabídky; v takovém případě je zadavatel povinen umožnit jeho zhojení při zachování zásad rovného zacházení a transparentnosti. Rozhodující přitom není forma předložených dokladů, ale to, zda z nich vyplývá reálné zapojení dceřiné společnosti do plnění veřejné zakázky.

122. Podle Úřadu by tak v šetřeném případě ve vztahu k prokázání splnění části technické kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti jakožto jiné osoby (§ 83 zákona) postačovalo, pokud by navrhovatel předložil jakékoliv potvrzení či jiný doklad způsobilý osvědčit, že bude mít určité konkrétní zdroje, resp. kapacity dceřiné společnosti v určitém konkrétním rozsahu skutečně během realizace veřejné zakázky k dispozici.

123. Úřad současně uvádí, že pro posouzení splnění podmínek podle § 83 zákona není rozhodující pouze to, zda kapacity jiné osoby existují, ale zda budou pro plnění veřejné zakázky skutečně použitelné. Zadavatel musí mít k dispozici podklady, z nichž lze dovodit, že tyto kapacity (dceřiné společnosti) budou navrhovateli při plnění veřejné zakázky k dispozici a bude možné je skutečně využít pro plnění veřejné zakázky, tj. že jejich využití nebude omezeno okolnostmi bránícími jejich reálnému zapojení do plnění veřejné zakázky.

124. Jak Úřad zjistil z dokumentace o zadávacím řízení, součástí žádosti o účast navrhovatele nebyla žádná smlouva, potvrzení o její existenci ani jiný relevantní dokument prokazující závazek dceřiné společnosti podílet se na plnění veřejné zakázky a poskytnout své kapacity pro její realizaci. Navrhovatel na základě výzvy ze dne 18. 2. 2026 předložil zadavateli pouze vysvětlení,

ve kterém odkázal na výpis z obchodního rejstříku a uvedl svůj právní názor na aplikaci § 83 zákona ve vztahu mateřské a dceřiné společnosti.

125. Zadavatel tak na základě navrhovatelem předloženého vysvětlení (které představovalo jediný navrhovatelem předložený podklad k prokázání využití kapacit dceřiné společnosti) nebyl dle Úřadu schopen dostatečně určitě a jednoznačně ověřit, že navrhovatel bude kapacity jiné osoby (tj. své dceřiné společnosti) při plnění veřejné zakázky skutečně využívat. Samotné tvrzení o existenci koncernového či ovládacího vztahu bez dalšího neposkytuje zadavateli dostatečnou jistotu, že kapacity dceřiné společnosti bude možné v rámci plnění veřejné zakázky skutečně využít. Jinými slovy, přestože zadavatel nemá pochyb o tom, jakou část technické kvalifikace dceřiná společnost za navrhovatele prokázala, nemá k dispozici podklady, z nichž by bylo možné jednoznačně dovodit, zda, jakým konkrétním způsobem a v jakém konkrétním rozsahu budou kapacity této společnosti využity při plnění veřejné zakázky.

126. Navrhovatel v námitkách i návrhu v této souvislosti pouze dodává, že má k dispozici zdroje dceřiné společnosti a že může ovlivňovat nakládání s těmito zdroji; *„[t]akovými zdroji se např. rozumí zázemí, stroje a zařízení, personální a finanční kapacity, management, zkušenosti a know-how apod.“* Tato tvrzení však navrhovatel nijak konkrétně nedoložil a opakovaně pouze odkázal na výpis z obchodního rejstříku. Podle Úřadu ovšem samotná existence koncernového či jinak ovládacího vztahu bez dalšího neprokazuje, že konkrétní technické, personální či odborné kapacity dceřiné společnosti budou skutečně automaticky bez dalšího k dispozici pro plnění veřejné zakázky. Z výpisu z obchodního rejstříku totiž nelze dovodit reálnou připravenost a konkrétní závazek dceřiné společnosti poskytnout navrhovateli své kapacity, ani způsob či rozsah, jakým mají být tyto kapacity při plnění veřejné zakázky využity.

127. Za této situace tak nelze dle Úřadu absenci požadovaných dokladů považovat za pouhý formální nedostatek, nýbrž za nedostatek zásadní, jenž vedl k neprokázání technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, resp. podle čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace navrhovatelem. Zadavatel tak z pohledu Úřadu postupoval v souladu se zákonem, když dospěl k závěru o neprokázání technické kvalifikace a navrhovatele z účasti v zadávacím řízení vyloučil.

128. K odkazům navrhovatele na rozhodovací praxi Úřadu, ze které podle jeho názoru *„vyplývá, že mateřská společnost může bez dalšího prokazovat splnění kvalifikace prostřednictvím svých dceřiných společností, aniž by se jednalo o prokazování kvalifikace jinými osobami ve smyslu § 83 zákona“*, pak Úřad uvádí, že z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS–S185/2012/VZ-11529/2012/550/Mla ze dne 3. 9. 2012 lze vyvodit, že dodavatel je obecně oprávněn k prokázání kvalifikace využít i referenčních zakázek společností, které s ním tvoří stejný koncern. Současně je však v uvedeném rozhodnutí zdůrazněno, že lze tak učinit *„pokud prokáže, že při plnění zakázky bude disponovat zdroji ostatních členů koncernu, a to v rozsahu nezbytném pro zhotovení zakázky.“* Splnění této podmínky je přitom z pohledu Úřadu klíčové, neboť poskytuje zadavateli jistotu, že kapacity těchto subjektů, jejichž prostřednictvím je chybějící část kvalifikace dodavatele prokazována, budou při plnění veřejné zakázky skutečně dodavateli k dispozici (v rozsahu nezbytném pro její realizaci). Úřad se ovšem neztotožňuje s názorem, který navrhovatel dovozuje z rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R325/2013/VZ-18629/2014/321/IPs ze dne 5. 9. 2014, tedy že v případě prokazování kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti lze existenci dispozice s jejími kapacitami presumovat již na základě holdingových vazeb a ovládacího vztahu mezi mateřskou a dceřinou společností. Podle Úřadu je takový výklad zavádějící, neboť navrhovatelem citovaná pasáž nepředstavuje

právní názor předsedy Úřadu uvedený v citovaném rozhodnutí, nýbrž toliko rekapitulaci argumentace zadavatele k návrhu v daném případě. Nutno dále podotknout, že v uvedeném rozhodnutí předsedy Úřadu byla řešena odlišná skutková i právní otázka, a to prokazování kvalifikace v rámci koncernových vztahů prostřednictvím sesterské společnosti, nikoli společnosti dceřiné či mateřské. Citovaného rozhodnutí předsedy Úřadu proto dle Úřadu nelze bez dalšího aplikovat na nyní šetřený případ, neboť není pro posouzení věci přiléhavé.

129. Navrhovatel dále na podporu svého právního názoru odkazuje na odborný článek a závěry obsažené v Informačním listu Úřadu. Z uvedených zdrojů navrhovatel dovozuje, že v případě prokazování technické kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti v rámci téhož koncernu není povinen postupovat podle § 83 zákona a předkládat stanovené doklady. V této souvislosti je předně třeba uvést, že navrhovatelem citované zdroje nepředstavují obecně závazný výklad zákona ani ustálenou rozhodovací praxi Úřadu či správních soudů. Jedná se o odborné názory a metodická doporučení, která připouštějí určitou interpretační úvahu při zohlednění koncernových vztahů v rámci prokazování kvalifikace, nikoliv však závěr o obecné neaplikovatelnosti § 83 zákona v takových případech. Odkazovaný odborný článek výslovně pracuje pouze s hypotetickou možností eurokonformního výkladu založeného na konceptu „jediné hospodářské entity“, přičemž používá formulace typu „budeme moci konstatovat“, „zřejmě“ či „lze doporučit“. Již z jazykového výkladu citovaného textu je tedy zřejmé, že se nejedná o kategorický právní závěr, podle něhož by se § 83 zákona v případě koncernových vztahů vůbec neuplatnil. Obdobně Informační list Úřadu uvádí pouze to, že v případě koncernového vztahu nemusí být nezbytné předkládat písemný závazek jiné osoby k poskytnutí plnění, neboť možnost disponovat prostředky jiné koncernové společnosti může být za určitých okolností dovozena již ze samotného koncernového vztahu. Ani tento metodický materiál však nedovozuje, že by koncernová společnost přestávala být jinou osobou ve smyslu § 83 zákona nebo že by dodavatel byl zcela zbaven povinností, jež jsou spojeny s prokazováním kvalifikace prostřednictvím jiných osob. Rozhodující je totiž dle Úřadu skutečnost, že kvalifikaci fakticky neprokazuje sám dodavatel vlastními kapacitami, nýbrž prostřednictvím jiné, od něj odlišné a právně samostatné osoby. Samotná existence ovládacího či koncernového vztahu bez dalšího nepostačuje k závěru, že kapacity této osoby budou při plnění veřejné zakázky skutečně dodavateli k dispozici. Výklad zastávaný navrhovatelem by přitom vedl k vytvoření faktické výjimky z § 83 zákona pro koncernově propojené subjekty, aniž by takovou výjimku zákon stanovil. Současně by tím vznikl odlišný režim pro tyto subjekty, který zákon nepředpokládá a který by mohl ve svých důsledcích znamenat faktické obcházení požadavků § 83 zákona prostřednictvím koncernových struktur a tím i nedůvodné zvýhodnění koncernově propojených subjektů oproti ostatním dodavatelům, kteří jsou při prokazování kvalifikace prostřednictvím jiných osob povinni splnit veškeré požadavky § 83 zákona.

130. K tvrzení zadavatele, že navrhovatelem citovaná rozhodnutí Úřadu, předsedy Úřadu a judikatura SDEU se v nyní šetřeném případě neaplikují, neboť se vztahují k předchozí právní úpravě (ZVZ), Úřad uvádí, že samotná skutečnost, že citovaná rozhodnutí a rozsudky SDEU byla vydána za účinnosti předchozí právní úpravy, nevylučuje jejich použitelnost, neboť základní principy relevantních právních institutů pro nyní posuzovanou otázku zůstaly v zásadě zachovány i v aktuální právní úpravě (zákonu). Důvodem, proč uvedená rozhodnutí a judikatura nejsou pro nyní projednávanou věc určující, však podle názoru Úřadu není jejich vztah k předchozí právní úpravě, nýbrž skutečnost, že řeší skutkově i právně odlišné situace, a nejsou proto na nyní šetřený případ bez dalšího přiléhavé.

131. Úřad tedy shrnuje, že navrhovatelem předložené vysvětlení k žádosti o účast, v němž navrhovatel pouze poukázal na koncernovou provázanost a jako na jediný podklad k prokázání svého tvrzení odkázal na výpis z obchodního rejstříku, nepostačuje k prokázání, že při plnění veřejné zakázky bude skutečně disponovat zdroji dceřiné společnosti, prostřednictvím které prokazoval část technické kvalifikace vymezené v čl. 5 odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace. Z takového podkladu nelze dle Úřadu jednoznačně dovodit ani existenci konkrétního závazku dceřiné společnosti poskytnout navrhovateli své (technické, personální či jiné) kapacity ani určit, v jakém rozsahu budou tyto kapacity při plnění veřejné zakázky využity. K prokázání této skutečnosti přitom z pohledu Úřadu postačovalo předložení jakéhokoli dokumentu (smlouvy, čestného prohlášení dceřiné společnosti či jiného potvrzení), na základě něhož by bylo možné ověřit, že navrhovatel bude mít kapacity své dceřiné společnosti k dispozici při plnění veřejné zakázky, a to v rozsahu nezbytném pro její realizaci. Za situace, kdy navrhovatel ani na základě opakovaných výzev zadavatele k objasnění a doplnění žádosti o účast nepředložil žádný doklad způsobilý osvědčit reálnou disponibilitu kapacit dceřiné společnosti při plnění veřejné zakázky, nemohl zadavatel ověřit a současně dospět k závěru, že navrhovatel splnil dotčenou část technické kvalifikace, kterou navrhovatel prokazoval touto společností. Zadavatel proto neměl postaveno najisto, že navrhovatel bude schopen zajistit řádné plnění předmětu veřejné zakázky v požadovaném rozsahu a kvalitě. Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel nesplnil zadávací podmínky v rozsahu požadovaném zadávací dokumentací, byl zadavatel dle přesvědčení Úřadu oprávněn přistoupit k jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona.

Závěr

132. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným zjištěním a skutečnostem Úřad uzavírá, že neshledal důvody pro uložení nápravného opatření, neboť v postupu zadavatele v souvislosti s vyloučením navrhovatele z účasti v zadávacím řízení neshledal rozpor se zákonem. Úřad proto podle § 265 písm. a) zákona rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

133. Úřad pro úplnost dodává, že nepřehlédl tvrzení navrhovatele, jímž navrhovatel zpochybňuje dodržení zásady rovného zacházení při postupu zadavatele podle § 46 zákona. Toto tvrzení však Úřad považuje za spekulativní, neboť je navrhovatelem formulováno pouze v rovině hypotetické úvahy, aniž by bylo podloženo konkrétními skutkovými okolnostmi a současně není vzneseno jako konkrétní námitka proti postupu zadavatele. Úřad se jím proto blíže nezabýval.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i:

1. KOUKAL LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., Příkop 834/8, Zábrdovice, 602 00 Brno
2. uLékaře.cz, s.r.o., Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy